

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

im. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

WYDANO W ROKU JUBILEUSZOWYM
40-LECIA POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

KRAKÓW 1987

ZC
12

Czyt. St.
huf.

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000222218

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

im. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

WYDANO W ROKU JUBILEUSZOWYM
40-LECIA POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

KRAKÓW 1987

348.662 (438.311)

PRZEWODNICZĄCY KOLEGIUM REDAKCYJNEGO
WYDAWNICTW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Zbigniew Mendera

KIEROWNIK SEKCJI WYDAWNICTW INFORMACYJNYCH

Bronisław Sendyka

ADRES REDAKCJI

31-155 Kraków, ul. Warszawska 24

Opracowanie wg stanu na dzień 30.03.1987 - Ewa Małochleb

20 0254

Wydrukował i oprawił z kopii offsetowych wykonanych
w pracowni poligraficznej BP "Energoprojekt"
Zakład Graficzny Politechniki Krakowskiej
Przyjęto dnia 22.05.1987. Ark. wyd. 4,5.

Zam. 297/87

Nakład 500 + 25 egz.

1-588/87

J.M. Rektor - prof.dr hab.inż. Tadeusz Srodulski

Prorektorzy:

ds. Badań Naukowych i Współpracy z Gospodarką -
prof.dr hab.inż. Zbigniew Mendera

ds. Kształcenia Kadr - prof.dr hab. Józef Nizioł

ds. Studenckich - prof.dr hab.inż. Władysław Ziobroń

ds. Rozwoju Uczelni - doc.dr inż. Jan Żądło

Dyrektor administracyjny - mgr Ludwik Żychowski

I Sekretarz KU PZPR - dr inż. Andrzej Kobielski

Przedstawiciel Uczelnianego Komitetu SD -
mgr inż. Bogdan Stolarski

Przewodniczący Rady Zakładowej ZNP - mgr inż.
Janusz Dzieża

Adres: ul. Warszawska 24

31-155 Kraków

Telefony: ul. Warszawska 24: 33-03-00

al. Planu 6-letniego: 48-05-55

Teleks: 0322468 pkpl

al. Planu 6-letniego: 0325687 ips

Cbrady Senatu Politechniki Krakowskiej

POWSTANIE I ROZWÓJ POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Geneza powstania uczelni politechnicznej w Krakowie sięga 1834 roku, kiedy to został utworzony w tym mieście nieakademicki Instytut Techniczny, nawiązujący do profilu szkoły z fundacji Szczepana Humberta /działającej tu kilka lat wcześniej/, kształcący w dziedzinie nauk matematyczno-przyrodniczych i inżynieryjno-technicznych, prowadzonych dotąd przez Uniwersytet Jagielloński.

Wieloletnie późniejsze dążenia do akademizacji krakowskiego Instytutu Technicznego, które zbiegły się wówczas z podjętą akcją przekształcania niektórych szkół technicznych w uczelnie wyższe, doprowadziły do powstania Szkoły Politechnicznej we Lwowie /późniejszej Politechniki Lwowskiej/ z jednoczesną decyzją utrzymania Instytutu na poziomie szkoły średniej.

Sprawa wyższej szkoły technicznej w Krakowie i kształcenia inżynieryjnego na stopniu akademickim musiała odtąd czekać przez wiele dziesiątków lat, aby w Łonie powstałej w 1919 roku Akademii Górniczej /obecnie Akademii Górniczo-Hutniczej/ znaleźć skromną podstawę w utworzonym niebawem na Wydziale Hutniczym Zakładzie Budownictwa i Inżynierii, kierowanym przez profesora Izzydora Stella-Sawickiego, późniejszego głównego orędownika i organizatora wyższej szkoły politechnicznej w Krakowie.

Lata zniszczenia i tragicznych strat, jakie poniosła nauka polska w czasie okupacji, przekreśliły działalność wszystkich dotychczas istniejących uczelni, a tym bardziej możliwość dalszych dążeń w kierunku tworzenia nowej placówki kształcenia politechnicznego.

Ogłoszenie Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego w lipcu 1944 roku, z którego wiadomo już było, że Politechnika Lwowska pozostanie poza granicami Polski, odrodziło myśl utworzenia politechniki w Krakowie. Bezpośrednio po wyzwoleniu Krakowa, w którym znalazło się dość liczne grono zarówno pracowników Politechniki Lwowskiej jak i Politechniki Warszawskiej, którzy osiedlili się w Krakowie, w tym szereg wybitnych profesorów, podjęto wraz z ocalałymi profesorami Akademii Górniczej i Uniwersytetu Jagiellońskiego działania zmierzające do organizowania uczelni politechnicznej.

Efektom niestrudzonych zabiegów prowadzonych pod kierownictwem profesora Stella-Sawickiego, było powołanie do życia w dniu 16 maja 1945 roku Politechniki Śląskiej z siedzibą w Krakowie, a po jej przeniesieniu do Gliwic - utworzenie dekretem z dnia 19 listopada 1946 roku, wchodzącym w życie z wsteczną mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1945 roku, Wydziałów Architektury, Inżynierii i Komunikacji Akademii Górniczej w Krakowie.

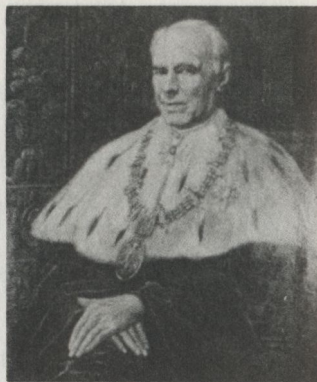
Mając na uwadze zaspokojenie ważnych potrzeb kraju i regionu w zakresie budownictwa, gospodarki wodnej oraz przemysłu ciężkiego i maszynowego, Rada Ministrów podjęła w dniu 7 lipca 1954 roku uchwałę w sprawie utworzenia samodzielnej uczelni - Politechniki Krakowskiej z wydziałami: Architektury, Budownictwa Lądowego, Budownictwa Wodnego i Mechanicznym.

Szybki rozwój w regionie przemysłu chemicznego spowodował w 1966 roku konieczność poszerzenia uczelni o Wydział Chemiczny. Kolejnym, szóstym wydziałem był powołany w roku 1975 Wydział Transportu. Jego powstanie związane było z potrzebami rozbudowującego się systemu transportowego kraju.

W 1970 roku zostały dokonane istotne zmiany wewnętrznej struktury uczelni. Nastąpiła likwidacja katedr i utworzenie instytutów wydziałowych oraz międzywydziałowych, które po wypracowaniu nowych form organizacyjno-naukowych rozwinęły działalność badawczą i zacieśniły współpracę z gospodarką narodową.

W tym to roku Wydział Budownictwa Wodnego, dostosowując profil do aktualnych potrzeb gospodarki regionu, zostaje przekształcony w Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wodnej.

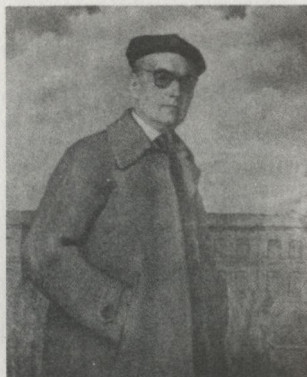
Rozszerzając uprawiane kierunki stosownie do długofalowych tendencji rozwojowych gospodarki narodowej, podjęto ostatnio działania związane z uru-

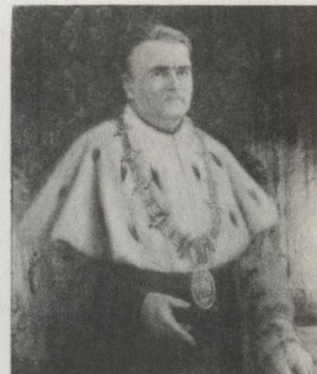
Prof. dr Walery Goetel
- rektor Akademii Górniczej w latach 1945-1952

Prof. dr inż. Izidor Stella-Sawicki - prorektor AG w latach 1945-1948

Prof. dr Ludomir Siendziński - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1954-1956

Prof. dr inż. Bronisław Kopyciński - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1956-1965

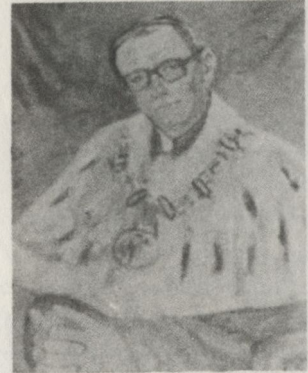
Prof.dr inż. Kazimierz Sokalski - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1965-1968

Prof.dr inż. Jan Kacmarek - rektor Politechniki Krakowskiej w roku 1968

Prof.dr hab.inż. Bolesław Kordas - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1975 - 1981

Prof.dr hab.inż. Roman Ciesielski - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1981 - 1982

Prof. mgr inż. Jan Wątorski - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1968-1972

Prof.dr inż. Władysław Muszyński - rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1972-1975

chowaniem grupy specjalności technicznych i powołaniem instytutów zaangażowanych w realizację wielkiego programu wyżywienia narodu, takich jak: architektury i budownictwa wiejskiego wraz z planowaniem wsi, hydrologii i gospodarki wodnej wraz z budownictwem wodno-melioracyjnym, maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego.

W ramach programu tworzenia centrów uczelniano-przemysłowych w kraju powołano do życia w roku 1979 Centrum Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych, w miejsce dotychczasowego, reprezentującego tę tematykę instytutu w Politechnice Krakowskiej.

Ugruntowując formy współpracy z macierzystym regionem podejmuje uczelnia zadania związane z państwowym planem badań naukowych, obejmującym programy rządowe /m.in. budownictwa mieszkaniowego i gospodarki wodnej/, problemy węglowe oraz problemy resortowe. Efektem działań na tym polu jest zrealizowanie dużej liczby prac naukowo-badawczych z zakresu: architektury, urbanistyki i konserwacji zabytków, budownictwa mieszkaniowego, przemysłowego oraz budowy dróg, ulic i kolei, budownictwa wodnego wraz z gospodarką wodną, inżynierią sanitarną i ochroną środowiska naturalnego, chemii i technologii nafty, nawozów i tworzyw sztucznych oraz inżynierii i aparatury chemicznej, konstrukcji i technologii maszyn i urządzeń oraz środków transportu, technologii metali i materiałoznawstwa, energetyki i elektrotechniki.

Dzięki stworzeniu mocnej struktury powiązań Politechniki Krakowskiej z resortami gospodarczymi oraz z regionem Polski południowej i południowo-wschodniej, możliwe jest właściwe realizowanie funkcji naukowo-badawczych i dydaktycznych uczelni. Po wprowadzeniu nowego podziału administracyjnego kraju, Politechnika Krakowska stała się naturalnym partnerem nowych władz województw: tarnowskiego, nowosądeckiego, bielsko-bialskiego i in., zawierając z nimi umowy o wieloletniej współpracy. Wydarzeniem dużej wagi dla kultury narodo-

wej jest włączenie uczelni w szeroko zakrojony program rewaloryzacji zabytków miasta Krakowa. Po czterdziestu latach działalności dydaktycznej stała się Politechnika Krakowska potężnym ośrodkiem kształcenia i doskonalenia kadr inżynierskich, mającym w swym dorobku blisko 22 tys. absolwentów różnych specjalności i aktualnie ponad 12 tys. studiujących. Poza podstawową formą szkolenia na studiach dziennych prowadzone są studia dla praujących, zlokalizowane w wielkich zakładach przemysłowych i przedsiębiorstwach budowlanych regionu Polski południowej. Dzięki tej formie studiów wykształciła uczelnia dla zakładów chemicznych w Oświęcimiu i Tarnowie, zakładów mechanicznych w Andrychowie, Mielcu, Chrzanowie, Gorlicach, Nowym Sączu, Nowym Targu, Sanoku oraz dla zlokalizowanych w tych miastach przedsiębiorstw budowlanych kilka tysięcy inżynierów. To właśnie punkty konsultacyjne Politechniki Krakowskiej, działające na terenie Rzeszowa i Kielc dały początek wyższym szkołom inżynierskim, przekształconym niebawem w Politechnikę: Rzeszowską i Świętokrzyską. W dziedzinie doskonalenia kadr nie miała rolę odgrywają prowadzone w uczelni studia nadmagisterskie w formie studiów podyplomowych i doktoranckich w kilku specjalnościach. Wyraźnym dowodem rozwoju naukowego tak kadry nauczającej, jak i naukowo związanej z uczelnią, jest

Inauguracja roku akademickiego 1986/87 w auli Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego połączona z zakończeniem obchodów 40-lecia Politechniki Krakowskiej

U góry: rektor - prof.dr hab.inż. Tadeusz Srodulski, od prawej siedzą: prof.dr hab. inż. Zbigniew Mendera - prorektor ds. Badań Naukowych i Współpracy z Gospodarką, doc.dr inż. Jan Żądło - prorektor ds. Rozwoju Uczelni, prof.dr hab. Józef Nizioł - prorektor ds. Kształcenia Kadr, prof.dr hab.inż. Władysław Ziobroń - prorektor ds. Spraw Studenckich

U dołu dziekani: od prawej: prof.dr hab. Ludwik Górski - dziekan Wydziału Chemicznego, doc.dr inż. Zdzisław Romaniszyn - dziekan Wydziału Transportu, doc. dr inż. Kazimierz Szewczyk - dziekan Wydziału Mechanicznego, prof.dr hab.inż. Artur Wieczysty - dziekan Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej, prof.dr hab.inż. Stanisław Juchnowicz - dziekan Wydziału Architektury.

liczba blisko 700 obronionych rozpraw doktorskich. Szczęśliwydziałowa Politechnika Krakowska zatrudnia obecnie około 2600 pracowników, a wśród nich ponad 900 nauczycieli akademickich. Stu osiemdziesięciu profesorów i docentów to w wyraźnej większości jej wychowankowie. Uczelnia uczestniczy w krajowej i międzynarodowej współpracy naukowej, prowadzonej w ramach umów między państwowych lub porozumień bilateralnych, zawartych z uczelniami krajów socjalistycznych /w tym ZSRR - Kijów, NRD - Lipsk, Drezno, WRL - Budapeszt, CSRS - Bratysława oraz kapitalistycznych Anglia - Surrey, Włochy - Wenecja/.

Politechnika Krakowska podjęła w ostatnich latach intensywne działania nad rozbudową bazy lokalowej. Użytkowany do dziś, modernizowany i rozbudowywany kompleks gmachów pokoszarowych, przekazanych uczelni w 1947 roku przez Wojsko Polskie nie jest w stanie zaspokoić stale rosnących zadań programowych związanych z prawidłowym jej rozwojem. Z początkiem lat siedemdziesiątych rozpoczęto budowę nowych gmachów politechniki w Czyżynach. Czynne są trzy nowoczesne wielkokubaturowe domy studenckie wraz ze stołówką, oddano także do użytku część obiektów Wydziału Mechanicznego.

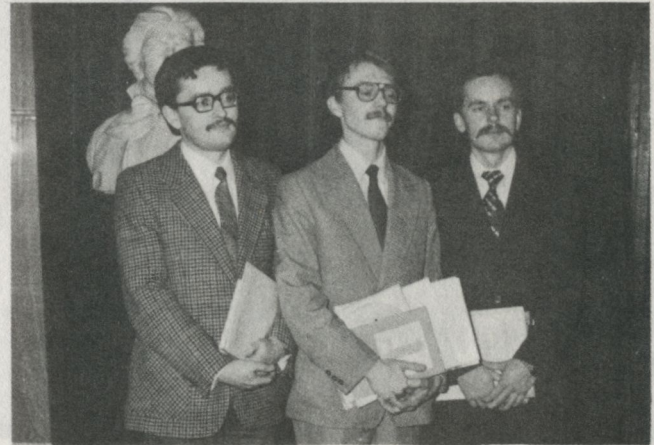
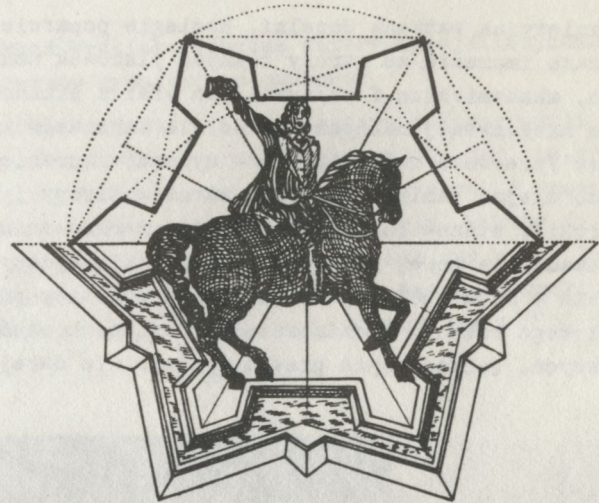
W roku 1976, z okazji 30 rocznicy istnienia uczelni odbyły się uroczystości jubileuszowe, których naczelnym momentem było nadanie przez Radę Mini-

Promocje doktorów i doktorów habilitowanych

strów PRL Politechnice Krakowskiej imienia Tadeusza Kościuszki. Tadeusz Kościuszko - bohater nie tylko naszego narodu jest bliski Polakom zarówno z uwagi na tradycję historyczną, jak też wyjątkowo współczesny charakter głoszonych przez niego haseł społecznych o głęboko humanistycznej treści. Jest on szczególnie bliski pracującym i studiującym w uczelni krakowskiej, bo właśnie w Krakowie tradycje demokratyczne związane z postacią i dziełem Kościuszki są niezwykle silne i żywe. Patron Politechniki Krakowskiej był także znakomitym inżynierem, którego dzieła w zakresie inżynierii wojskowej przeszły do historii techniki. Dla podkreślenia stale żywych związków z tradycjami kościuszkowskimi, krakowska uczelnia politechniczna podjęła dwie formy cyklicznie zaprogramowanych imprez. Pierwszą z nich, datującą się z r. 1977, jest coroczny "Uliczny bieg sztafetowy szlakiem pomników pamięci Tadeusza Kościuszki w Krakowie", odbywający się w dniu 24 marca - rocznicy przysięgi Naczelnika na rynku krakowskim - ustanowionym jako Dzień Politechniki Krakowskiej. Ta masowa impreza sportowa ściąga zespoły uczelniane oraz kluby sportowe z kraju i zagranicy. Drugą formą był zorganizowany w 1982 r. I Konkurs Wiedzy "Tadeusz Kościuszko - Żołnierz i Inżynier", mający na celu ożywienie zainteresowania studentów nie tylko dziełem militarnym, lecz i sztuką

Laureaci konkursu

inżynieryjną Patrona Uczelni. Rozległe poparcie okazane imprezie ze strony różnych placówek naukowych, akademickich i kulturalnych wraz z ufundowaniem niekonwencjonalnych nagród dla laureatów konkursu /pierwsze dwie nagrody - wyjazdy zagraniczne do miejsc pamięci bohatera narodów Europy i Ameryki/, stanowiło o dużym nią zainteresowaniu. Wprowadzenie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym z dnia 4 maja 1982 r., stwarzającej podstawy prawidłowego rozwoju i działania samorządnych szkół wyższych, zarządzanych przy uczestnictwie całej

społeczności szkoły poprzez wybieralne organy kolegialne i jednoosobowe, nadało prawo do uchwalania statutu szkoły. Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki na podstawie uchwał senatu akademickiego wprowadziła w życie z dniem 1 października 1986 r. swój własny statut, stanowiący zbiór postanowień prawnych, określający m.in. wewnętrzną strukturę i organizację szkoły, zasady i tryb wyborów jej organów, regulujący sprawy pracownicze oraz studenckie Uczelni.

Opracował prof.dr hab.inż.Stanisław Weiss

Immatrikulacja studentów w czasie inauguracji roku akademickiego

W Y D Z I A Ł A R C H I T E K T U R Y

Dziekan: prof.dr hab.inż.arch. Stanisław Juchnowicz

Prodziekani: doc.dr hab.inż.arch. Krzysztof Bieda,
doc.dr hab.inż.arch. Wojciech Buliński, doc.dr
hab.inż.arch. Elżbieta Dąbska-Smiałowska

Przedstawiciele Rady Wydziału do Senatu: prof.
mgr inż.arch. Witold Cęckiewicz, prof.mgr inż.
arch. Witold Korski, doc.dr hab.inż. arch. El-
żbieta Dąbska-Smiałowska, dr inż.arch. Krzysztof
Leśniadorski przedstawiciel Wydz. Archit. i WBL

W skład Wydziału wchodzi cztery specjalistyczne
instytuty dydaktyczno-naukowe:

- Instytut Historii Architektury i Konserwacji Zabytków /A-1/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż.arch. Józef T. Frazik, prof.dr hab.inż.arch. T. Przemysław Szafer, prof.dr hab.inż.arch. Wiktor Zin /dyrektor Instytutu/, doc.dr hab.inż.arch. Jan Bruzda, doc.dr hab.art.rzeźb. Roman Husarski, doc.dr hab.inż.arch. Andrzej Kadłuczka

Członkowie Rady Wydziału Architektury na uroczystym posiedzeniu z okazji 40-lecia istnienia Wydziału

- Instytut Projektowania Architektonicznego /A-2/;
zatrudnieni: em.prof.dr inż. Władysław Borusiewicz, prof.mgr inż.arch. Witold Korski, prof.dr hab.inż.arch. Bohdan Lisowski, prof.dr hab.inż.arch. Tomasz Mańkowski /dyrektor Instytutu/, prof.dr hab.inż.arch. Andrzej Skoczek, doc.dr hab.inż.arch. Wojciech Buliński

- Instytut Urbanistyki i Planowania Przestrzennego /A-3/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż.arch. Janusz Bogdanowski, prof.mgr inż.arch. Witold Cęckiewicz /dyrektor Instytutu/, prof.dr hab.inż.arch. Stanisław Juchnowicz, doc.dr hab.inż.arch. Tadeusz Bartkowicz, doc.dr hab.inż.arch. Krzysztof Bieda, doc.dr hab.inż.arch. Aleksander Böhm, doc.dr hab.inż.arch. Maria Łuczyńska-Bruzda, doc.dr hab.inż.arch. Wanda Pencakowska, dr hab.inż.arch. Barbara Bartkowicz, dr hab.inż.arch. Wacław Seruga

- Instytut Architektury i Planowania Wsi /A-4/;
zatrudnieni: prof.dr hab.inż.arch. Mieczysław Chowaniec /dyrektor Instytutu/, doc.dr hab.inż.arch. Elżbieta Dąbka-Śmiałowska

Ocena projektu studenckiego Centrum San-José

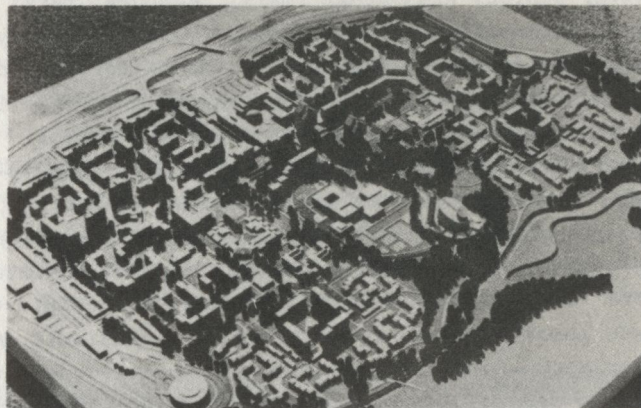

Dyskusja nad projektem Placu Słowiańskiego w Krakowie

K i e r u n k i p r a c n a u k o w o - b a - d a w c z y c h

Podstawowe kierunki prac naukowo-badawczych stanowią: historia architektury i urbanistyki, konserwacja i rewitalizacja zabytków oraz ich zespołów, jak również założeń urbanistycznych, studia, metodologia i projektowanie architektury: mieszkaniowej, użyteczności publicznej, rekreacji, turystyki oraz przemysłu, studia i projektowanie architektury w regionie, badania i studia projektowe osiedli mieszkaniowych, zespołów wyższych uczelni, badania, studia i projektowanie w zakresie urbanistyki, planowania przestrzennego i regionalnego, ochrona i kształtowanie krajobrazu, osadnictwo i architektura wsi, konstrukcje budowlane. W ramach Instytutów szczegółowo opracowuje się następujące zagadnienia: konserwacja zabytków architektury, urbanistyki i ich kulturowego otoczenia, badania historii architektury i urbanistyki polskiej i europejskiej /INSTYTUT HISTORII ARCHITEKTURY I KONSERWACJI ZABYTEKÓW/; programowanie i projektowanie zespołów mieszkaniowych nowych i modernizowanych, zespołów użyteczności publicznej, a szczególnie kultury i nauki, administracji, szkolnictwa, handlu i usług, rekreacji, sportu, turystyki, wypoczynku, zwłaszcza w odniesieniu do Krakowa i ziem górskich, dla przemysłu: metodologia projektowania, projektowanie elementów wykończe-

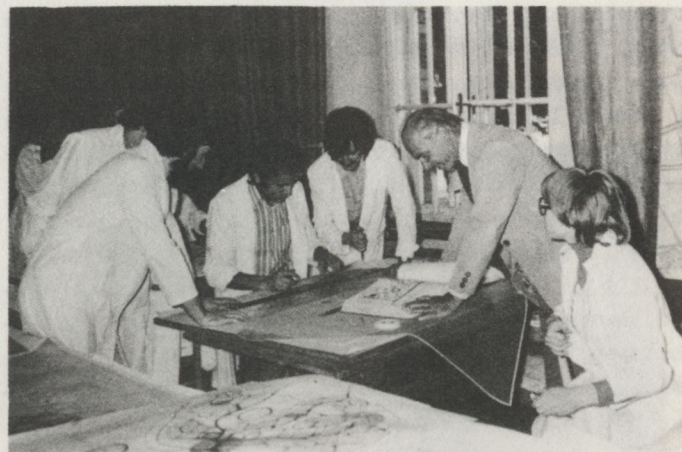
Makieta osiedla mieszkaniowego "Chełmońskiego" w Krakowie

niowych, techniczne metody i środki konserwacji i modernizacji, a szczególnie obiektów zabytkowych /INSTYTUT PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNEGO/; badania i studia projektowe osiedli i ich zespołów, zasady kształtowania zespołów wyższych uczelni, wpływ tradycji regionów na kształtowanie zespołów wyższych uczelni, wpływ tradycji regionów na kształtowanie zespołów architektonicznych, planowanie przestrzenne dla obszarów górskich, planowanie regionalne, metody opracowywania planów miej-

scowych, planowanie zespołów uzdrowiskowych, systemy ochrony krajobrazu /parki narodowe, parki krajobrazowe/, zabytkowe ogrody i parki, kompozycja i krajobraz miasta Krakowa, dawne fortyfikacje i ich adaptacje dla celów wypoczynku i turystyki, przekształcenie i modernizacja miast i osiedli /INSTYTUT URBANISTYKI I PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO/; rozwój osadnictwa i budownictwa wiejskiego, architektura mieszkaniowa, inwentarska i obiekty produkcyjne, planowanie przestrzenne wsi i obszarów rolniczych, studia nad drewnianym budownictwem ludowym i jego rewaloryzacja, zagadnienia materiałowo-konstrukcyjne historycznego i współczesnego budownictwa wiejskiego /INSTYTUT ARCHITEKTURY I PLANOWANIA WSI/

K i e r u n k i k s z t a ł c e n i a , s p e c j a l n o ś c i , s p e c j a l i z a c j e obejmują pełny zakres dyscyplin w ramach kierunku architektura, zatem w najogólniejszym pojęciu: historię architektury i konserwację zabytków, projektowanie architektury we wszystkich zakresach /mieszkaniowej, użyteczności publicznej, usługowej, przemysłowej, rekreacji i turystyki, wiejskiej/ wraz z konstrukcją, planowanie przestrzenne od urbanistyki po planowanie regionalne i architekturę krajobrazu, ruralistykę, tak w zakresie założeń przestrzennych, jak i budownictwa wiejskiego.

W szczególowym ujęciu problematyka ta obejmuje: rozwój myśli architektonicznej, historię sztuki i kultury, historię techniki, ochronę dziedzictwa i środowiska kulturowego, konserwację zabytków, historię urbanistyki /INSTYTUT HISTORII ARCHITEKTURY I KONSERWACJI ZABYTKÓW/; architekturę zespołów mieszkaniowych nowych i modernizację istniejących, architekturę obiektów i zespołów usługowych użyteczności publicznej, architekturę obiek-

Prof. mgr inż. arch. Witold Cęckiewicz z zespołem pracowników naukowych Zakładu Projektowania Urbanistycznego

tów i zespołów rekreacyjnych wraz z planowaniem sieci obiektów rekreacyjnych, architekturę przemysłową, zwłaszcza dla własnego regionu /np. przetwórstwa rolno-przemysłowego/, podstawy kompozycji architektonicznych, metodologię projektowania, projektowanie elementów wyposażenia i wykonczenia obiektów architektury, mechanikę konstrukcji i uprzemysłowienie budowlane oraz infrastrukturę techniczną /INSTYTUT PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNEGO/; urbanistykę i planowanie przestrzenne, odnowę obszarów śródmiejskich, modernizację zespołów mieszkaniowych i budowę nowych, kształtowanie przestrzenne terenów zielonych, architekturę krajobrazu, planowanie regionalne /INSTYTUT URBANISTYKI I PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO/; ruralistykę, projektowanie budynków zagrodowych, wielkotowarowe budownictwo inwentarskie, materiałoznawstwo budowlane /INSTYTUT ARCHITEKTURY I PLANOWANIA WSI/

I l o ś ć s t u d e n t ó w

Na studiach dziennych studiuje 586 osób.

S t a n k a d r y n a u k o w o - d y d a k -
t y c z n e j

Na Wydziale Architektury zatrudnionych jest 100 pracowników naukowych, w tym 11 profesorów, 9 docentów i 61 doktorów

S p e c j a l i z a c j e l i c z ą c e s i ę
w s k a l i k r a j o w e j

W obliczu szybkich zmian i postępu w dziedzinie budownictwa, urbanizacji kraju i ochrony zabytków na szczególną uwagę zasługują takie specjalności, jak: rewaloryzacja i konserwacja architektury i urbanistyki, projektowanie architektury użyteczności publicznej, prace projektowe i badawcze dotyczące budownictwa mieszkaniowego, projektowanie zespołów urbanistycznych, kształtowanie środowiska, krajobrazu i rewaloryzacja regionów

Wystąpienie prof. dra hab. inż. arch. Wiktora Zina na uroczystym posiedzeniu Rady Wydziału na Wawelu z okazji 40-lecia istnienia Wydz. Archit.

Tablica pamiątkowa projektu art. rzeźb. Stefana Dousy upamiętniająca założenie Wydziału Architektury PK z inicjatywy prof. Adolfa Szyszko-Bohusza

W Y D Z I A Ł B U D O W N I C T W A L Ą D O -
W E G O

Dziekan: prof.dr hab.inż. Stefan Piechnik

Prodziekani: doc. dr hab.inż. Janusz Biernacki ,
doc. dr hab.inż. Marcin Chrzanowski, doc.dr hab.
inż. Andrzej Rudnicki, doc.dr hab.inż. Antoni
Stachowicz

Przedstawiciele Rady Wydziału do Senatu: prof.dr
hab.inż. Roman Ciesielski, prof.dr inż. Władysław
Muszyński, prof.dr hab.inż. Gwidon Szefer, dr inż.
arch. Krzysztof Leśniodorski przedstawiciel WBL
i Wydziału Architektury

W skład Wydziału wchodzi cztery specjalistyczne
instytuty dydaktyczno-naukowe:

- Instytut Materiałów i Konstrukcji Budowlanych
/L-1/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Kazimierz
Flaga, prof.dr hab.inż. Zygmunt Jamroży, prof.
dr hab.inż. Zbigniew Mendera, prof.dr inż. Ja-
nusz Murzewski, prof.dr inż. Władysław Muszyń-
ski, prof.dr hab.inż. Sylwester Oleszkiewicz,
prof.dr hab.inż. Krzysztof Piwowarski, prof. dr
hab.inż. Stanisław Weiss, prof.dr hab.inż. Wła-
dysław Ziobroń, doc.dr hab. Tadeusz Broniewski,
doc.dr hab.inż. Tadeusz Domin, doc.dr hab. inż.
Krzysztof Dyduch, doc.dr hab.inż. Zbigniew Ja-

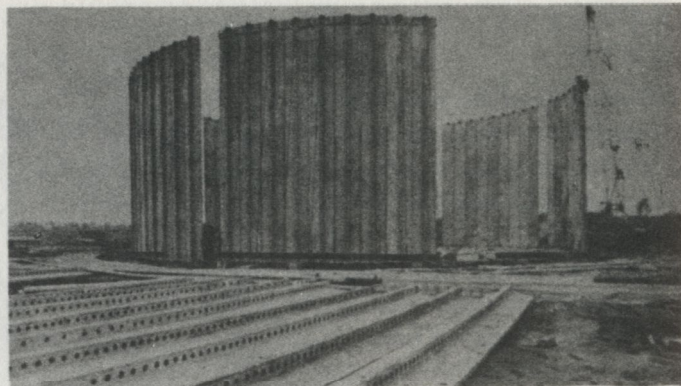
nowski, doc.dr inż. Władysław Kułas, doc.dr inż.
Zbigniew Parzniewski /dyrektor Instytutu/, doc.
dr inż. Jerzy Ruppert, doc.dr hab.inż. Jerzy
Siepak, doc.dr hab.inż. Alfred Sowa, doc.dr hab.
inż. Antoni Stachowicz, dr hab.inż. Jacek Sli-
wiński

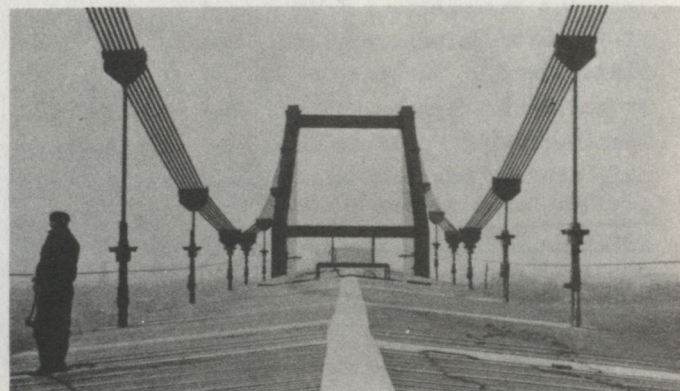
Posiedzenie kolegium dziekańskiego WBL w ka-
dencji 1984/85 - 1986/87. Dziekan - prof.dr
hab.inż. Stefan Piechnik; prodziekani: doc.dr
hab.inż. Marcin Chrzanowski, doc.dr hab.inż.
Janusz Biernacki, doc.dr hab.inż. Andrzej Ru-
dnicki, doc.dr hab.inż. Antoni Stachowicz; se-
kretarz dziekana - mgr inż. Mirosław Boryczko

- Instytut Dróg, Kolei i Mostów /L-2/; zatrudnieni: em.prof.dr hab.inż. Stanisław Datka, doc.dr hab.inż. Henryk Górecki, doc.dr hab.inż. Andrzej Rudnicki, doc.dr hab.inż. Marian Tracz /dyrektor Instytutu/
- Instytut Technologii i Organizacji Budownictwa /L-3/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Zbigniew Błochowiak, prof.dr hab.inż. Bogdan Cyunel /dyrektor Instytutu/, prof.dr hab.inż. arch. Eryk Moj, em.prof.dr hab.inż. Zbigniew Pieniążek, doc.dr hab.inż. Janusz Biernacki, doc.dr inż. Eugeniusz Leski, doc.dr inż. Barbara Lossow-Samkowa, doc. dr inż. Ryszard Tota
- Instytut Mechaniki Budowli /L-4/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Roman Ciesielski /dyrektor Instytutu/, prof.dr hab.inż. Edward Maciąg, prof.dr hab.inż. Bogdan Olszowski, prof.dr hab. inż. Stefan Piechnik, prof.dr hab.inż. Gwidon Szefer, prof.dr hab.inż. Zenon Waszczyszyn, doc. dr inż. Jerzy Bogusz, doc.dr hab.inż. Marcin Chrzanowski, doc.dr hab.inż. Andrzej Gumiński, doc.dr hab.inż. Janusz Kawecki, doc.dr hab.inż. Janusz Orkisz

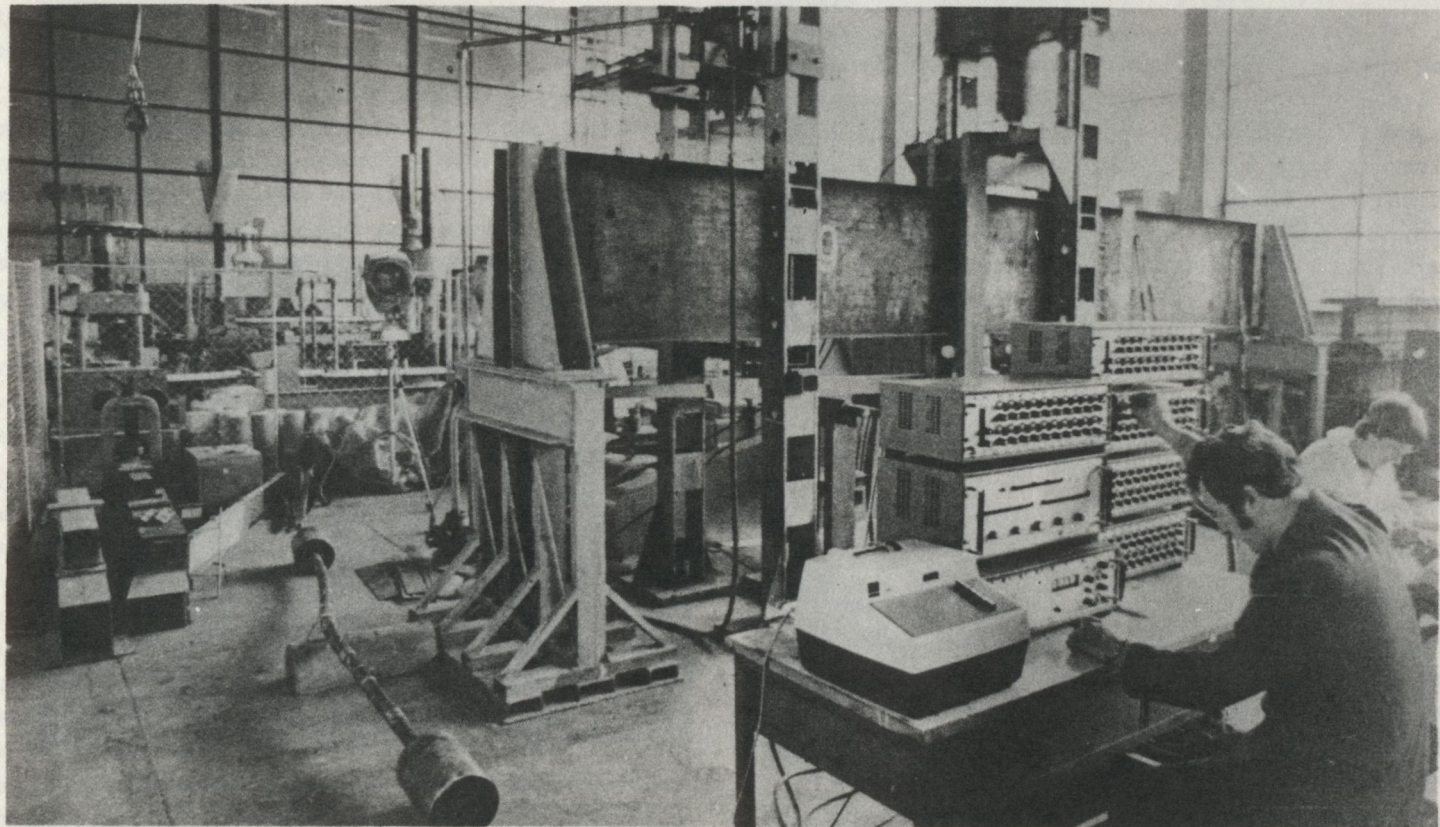
Fragment konstrukcji przęsła podwieszonego galerii przenośników rudy zrealizowany przy udziale Zakładu Konstrukcji Sprężonych

Montaż prefabrykowanych elementów ściennych zbiornika sprężonego podczas realizacji /Zakład Konstrukcji Sprężonych/

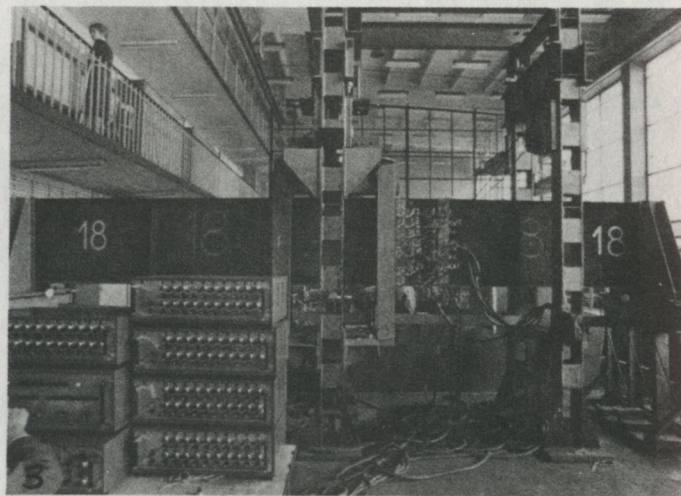
Badanie nośności blachownic podczas pomiarów tensometrycznych w laboratorium Instytutu /Zakład Konstrukcji Metalowych/

K i e r u n k i p r a c n a u k o w o - b a -
d a w c z y c h

INSTYTUT MATERIAŁÓW I KONSTRUKCJI BUDOWLANYCH prowadzi badania nad: reologią i modyfikacją mieszanki betonowej dla dostosowania jej do różnych metod transportu; obróbką termiczną betonu; technologią betonów specjalnych; metodyką badań korozyjnych i modyfikacją materiałów budowlanych w kierunku zwiększenia ich trwałości; reologią konstrukcji żelbetowych; stanami granicznymi przekrojów i stref konstrukcji żelbetowych z betonów zwykłych i drobnoziarnistych; rekonstrukcją i wzmacnianiem konstrukcji żelbetowych i innych; konstrukcjami zespolonymi z betonu, prętowymi i powierzchniowymi; stanami granicznymi; reologią i trwałością konstrukcji sprężonych; optymalnym kształtowaniem i projektowaniem powłokowych konstrukcji sprężonych i ustrojów ciągnowych; rozwiązaniami konstrukcyjno-technologicznymi zbiorników sprężonych o dużych średnicach oraz ciągien dużych mocy; zachowaniem się betonu i betonu sprężonego w temperaturach kriogenicznych; niezawodnością i bezpieczeństwem konstrukcji inżynierskich; zastosowaniem statystyki matematycznej i rachunku prawdopodobieństwa w zagadnieniach inżynierskich; statecznością konstrukcji metalowych ze szczególnym uwzględnieniem prętów cienkościennych; zastosowaniem teorii plastyczności w pro-

jektowaniu konstrukcji metalowych; statyką i statecznością żebrowanych powłok walcowych; modelem teoretycznym i prognozowaniem obciążeń budowli; konstrukcjami metalowymi o regulowanych naprężeniach; normalizacją i metodyką obliczeń stanów

Laboratoryjne badania nośności blachownic w stanie nadkrytycznym /Zakład Konstrukcji Metalowych/

granicznych konstrukcji stalowych; stanami granicznymi, trwałością i zmęczeniem mostów z betonu; naprężeniami drugorzędnymi /termicznymi i skurczowymi/ w mostach betonowych; problemami konstrukcyjno-obliczeniowymi i technicznymi mostów o złożonych systemach konstrukcyjnych.

INSTYTUT DRÓG, KOLEI I MOSTÓW zajmuje się problemami projektowania: dróg, ulic i lotnisk, inżynierii ruchu i planowania układów komunikacyjnych oraz technologią materiałów i nawierzchni drogowych, linii i stacji kolejowych, budowy i wytrzymałości nawierzchni i podtorza, mechanizacji i organizacji kolejowych robót drogowych oraz badaniami dotyczącymi: wielodźwigarowych mostów ramowych ciągłych, zakrzywionych w planie o zmiennych przekrojach i na ukośnych podporach, bezpieczeństwa mostów w aspektach hydrologicznych.

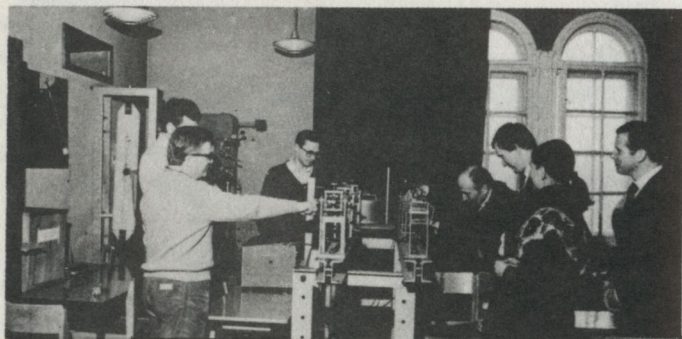
INSTYTUT TECHNOLOGII I ORGANIZACJI BUDOWNICTWA prowadzi prace badawcze w zakresie: optymalizacji w projektowaniu technologii produkcji budowlanej, organizacji produkcji budowlanej, organizacji procesów inwestycyjnych, zaplecza technicznego przedsiębiorstw itp., systemów zarządzania i ekonomiki budownictwa z zastosowaniem EMC, projektowania koncepcji architektonicznych i konstrukcyjnych oraz dostosowania projektów do postępowych technologii realizacji, zagadnień ciepłno-wilgotnościowych przegród budowlanych, uszczelniania prze-

Zajęcia w sali dydaktycznej Zakładu Dróg Kolejowych

Narada w sprawie programu dydaktycznego Instytutu

Zajęcia w sali ćwiczeń laboratoryjnych
z mechaniki budowli

W bibliotece Instytutu Mechaniki Budowli

gród wodnych oraz posadzek w obiektach przemysłowych, nauki o pracy, organizacji i technologii prefabrykacji budownictwa, systemów budownictwa jednorodzinnego opartego na prefabrykowanych elementach gipsowych.

INSTYTUT MECHANIKI BUDOWLI prowadzi prace badawcze, takie jak: podstawy określania i oceny wpływów sejsmicznych i parasejsmicznych na budowle, badania dynamiczne różnych budowli /w tym: zabytkowych/ na wpływy parasejsmiczne istniejące i potencjalne, identyfikacja dynamiczna budowli wieżowych i budynków wielokondygnacyjnych, kompleksowa analiza obliczeniowa statyczna i dynamiczna konstrukcji różnych typów z pełnym wykorzystaniem ETO, badania dynamiczne budynków, kominów przemysłowych, hal przemysłowych itp., diagnostyka statyczno-wytrzymałościowa i dynamiczna budowli i konstrukcji inżynierskich, fundamentów maszyn, ocena możliwości modernizacji obiektów budowlanych, ochrony tych obiektów przed drganiami, wibroizolacji, stosowania tłumików drgań dla budowli wieżowych itp., metody i programy numeryczno-analitycznej analizy i optymalizacji konstrukcji, metody obliczeń wytrzymałościowych w analizie stanów granicznych i zniszczenia konstrukcji prętów, płyt i powłok z materiałów o własnościach sprężystych, plastycznych i reologicznych, metody sterowania optymalnego w mechanice układów sprężystych, nieli-

niowa analiza stateczności konstrukcji, mechaniki ośrodków porowatych /w tym problemy konsolidacji/, zastosowania teorii akumulacji uszkodzeń, analiza współpracy konstrukcji z podłożem.

K i e r u n k i k s z t a ł c e n i a , s p e c j a l n o ś c i , s p e c j a l i z a c j e

Reprezentatywnymi dla Wydziału kierunkami studiów jest budownictwo lądowe ze specjalnościami: konstrukcje budowlane i inżynierskie, technologia i organizacja budownictwa, drogi, ulice i lotniska, drogi żelazne, teoria konstrukcji oraz podstawowe problemy techniki ze specjalnością mechanika stosowana.

Wydział kształci magistrów inżynierów oraz inżynierów w zakresie specjalizacji: konstrukcje budowlane, mosty, teoria konstrukcji, prefabrykacja i materiały budowlane, technologia i organizacja produkcji budowlanej, technologia prefabrykacji budownictwa, organizacja i zarządzanie w budownictwie, projektowanie dróg i ulic, inżynieria ruchu, technologia i organizacja budowy dróg, projektowanie dróg żelaznych, eksploatacja dróg żelaznych, technologia i organizacja budowy dróg żelaznych.

Prowadzone są także studia doktoranckie w zakresie: materiałów i konstrukcji budowlanych, organizacji i mechanizacji budownictwa, teorii konstrukcji oraz studia podyplomowe w zakresie specjal-

ności: materiały i konstrukcje budowlane, organizacja produkcji budowlanej, teoria konstrukcji budowlanych.

S t a n k a d r y n a u k o w o - d y d a k - t y c z n e j

Cele dydaktyczno-wychowawcze realizuje na Wydziale kadra naukowo-dydaktyczna licząca 148 osób, wśród których jest: 17 profesorów, w tym 2 profesorów emerytowanych uczestniczących w pracach Wydziału, 1 członek PAN, 22 docentów.

I l o ś ć s t u d e n t ó w

Ogólna liczba studiujących na Wydziale wynosi 1063 osoby, w tym na studiach dziennych 909, wieczorowych 55, zaocznych 74, podyplomowych 25.

S p e c j a l i z a c j e l i c z ą c e s i ę w s k a l i k r a j o w e j

Specjalizacjami, które liczą się w skali ogólnokrajowej są: konstrukcje betonowe i murowane, konstrukcje metalowe, materiały budowlane, technologia i organizacja produkcji budowlanej, drogi lotniska, ulice, drogi żelazne.

Egzamin dyplomowy: student Jacek Bednarczyk przed komisją w składzie: prof.dr hab.inż. arch. Eryk Moj, doc.dr hab.inż. Janusz Biernacki, doc.dr hab.inż. Janusz Kawecki, dr inż. Marian Piachecki

W Y D Z I A Ł C H E M I C Z N Y

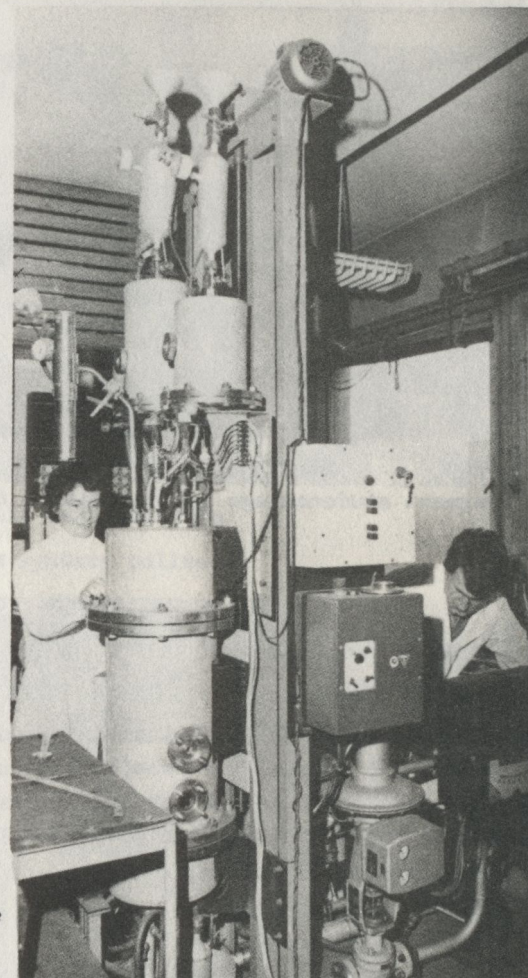
Dziekan: prof.dr hab. Ludwik Górski

Prodziekani: prof. dr hab. Elżbieta M. Bulewicz,
doc. dr hab. inż. Andrzej Gawdzik

Przedstawiciele Rady Wydziału do Senatu: prof.
dr hab.inż. Jerzy Kramarz, prof.dr hab.inż. Je-
rzy Węgiel oraz dr inż. Wiktor Gogoliński przed-
stawiciel Wydziału Chem. i WISiW

W skład Wydziału wchodzi trzy specjalistyczne
instytuty dydaktyczno-naukowe:

- Instytut Chemii i Technologii Nieorganicznej /C-1/;
zatrudnieni: prof.dr hab. Elżbieta M.Bu-
lewicz, prof.dr hab. Ludwik Górski, doc.dr Je-
rzy Dankiewicz, doc.dr Witold Janiczek /dyrek-
tor Instytutu/, em.doc.dr inż. Czesław Jodko,
doc.dr hab. Regina Kijkowska
- Instytut Chemii i Technologii Organicznej /C-2/;
zatrudnieni: prof.dr hab. Jerzy Kapko /dyrektor
Instytutu/, prof.dr hab.inż. Jerzy Kramarz,
prof.dr hab.inż. Jan Pielichowski, prof.dr hab.
inż. Jerzy Węgiel, em.doc.mgr inż. Franciszek
Gajewski, doc.dr hab. Marian Woźniak

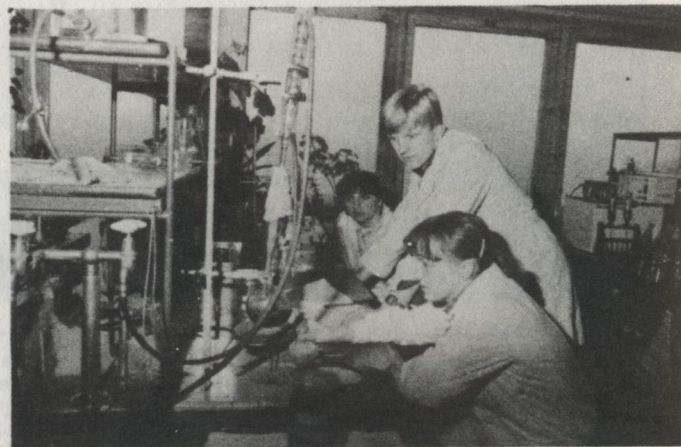
Ciśnieniowe
palenisko
fluidyzacyjne

↑
Fragment studenckiego laboratorium - ćwiczenia

- Instytut Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej /C-3/; zatrudnieni: doc.dr hab.inż. Stanisław Bednarski, doc.dr hab.inż. Andrzej Gawdzik, doc.dr inż. Wanda Kramarz /dyrektor Instytutu/, dr hab. inż. Janusz Magiera, doc. dr inż. Mieczysław Mrowiec, dr hab. inż. Bolesław Tabiś, doc. dr inż. Jan Żądło

Laboratorium ciekłych węglowod. pochodnych

Kierunki prac naukowo-badawczych

Ogólnym kierunkiem działalności naukowej INSTYTUTU CHEMII I TECHNOLOGII NIEORGANICZNEJ jest dziedzina technologii wielkiego przemysłu chemicznego nieorganicznego, a w szczególności: technologia wytwarzania półproduktów i produktów finalnych przemysłu nawozów mineralnych, problematyka związana z przemysłowymi procesami spalania, uzdatnianie wód dla celów pitnych i przemysłowych oraz oczyszczanie ścieków, procesy korozji wysokotemperaturowej powłok metalicznych oraz utylizacja stałych odpadów chemicznego przemysłu nieorganicznego

INSTYTUT CHEMII I TECHNOLOGII ORGANICZNEJ prowadzi prace w zakresie: chemii związków organicznych ze szczególnym uwzględnieniem heterocyklicznych, technologii masowych półproduktów organicznych, technologii ropy i gazu, głównie procesów rafineryjnych i technologii środków smarowych, chemii i technologii polimerów, a przede wszystkim modyfikacji polimerów, chemicznej technologii węgla ze szczególnym uwzględnieniem procesów zgazowania oraz przeróbki węglowodórnych

INSTYTUT INŻYNIERII CHEMICZNEJ I CHEMII FIZYCZNEJ prowadzi badania: kompleksowe procesów przepływowych i cieplnych oraz aparatów stosowanych do te-

Studencka sala laboratoryjna

Laboratorium syntezy polimerów

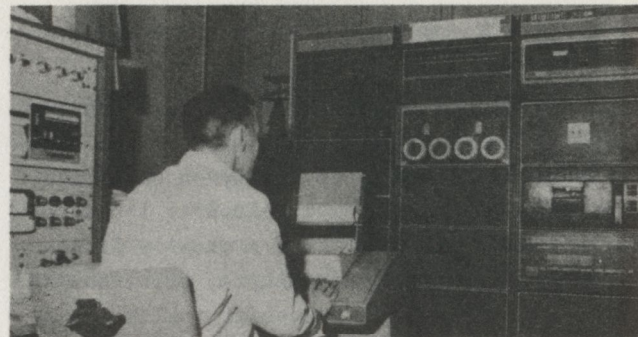

go celu, kompleksowe kinetyki wymiany ciepła i masy w aparatach ze stacjonarnym i ruchomym wypełnieniem, laboratoryjne i przemysłowe nad zastosowaniem procesów z opadającym cienkowarstewkowym filmem/do absorpcji, destylacji i odparowania/, dotyczące ochrony powietrza atmosferycznego /nawilżania, chłodzenia i oczyszczania gazu prażalniczego w procesie produkcji kwasu siarkowego, laboratoryjne i przemysłowe nad zastosowaniem fluidyzacji dwu- i trójfazowej w procesach likwidacji szkodliwych substancji zawartych w gazach przemysłowych i energetycznych/, energetyczne instalacje przemysłowych pod kątem utylizacji ciepła odpadowego i zastosowania chłodziw powietrznych, kinetyki suszenia, kinetyki i wymiany masy w procesach ekstrakcyjnych. Instytut zajmuje się także opracowaniem nowych katalizatorów i zastosowaniem ich w instalacjach przemysłowych oraz projektuje kompleksowo instalacje i zakłady przemysłu chemicznego

Kierunki kształcenia, specjalności, specjalizacje

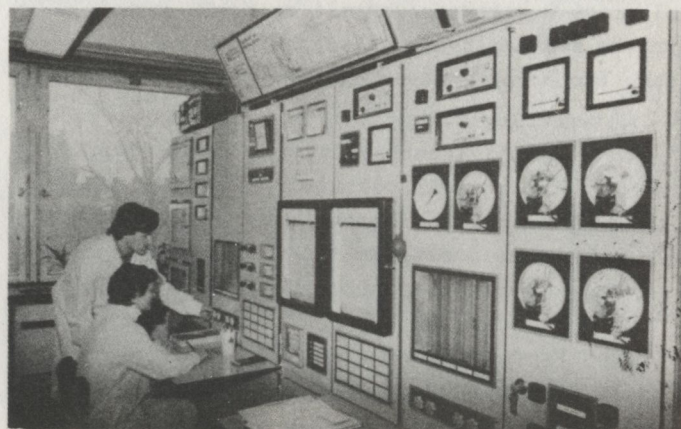
Wydział prowadzi obecnie studia w dwóch podstawowych kierunkach:

- technologia chemiczna ze specjalnościami: technologia chemiczna nieorganiczna, technologia tworzyw sztucznych, technologia chemiczna ropy i węgla, oraz
- inżynieria chemiczna i procesowa

Komputer przeliczający wyniki ze spektrometru masowego

Szafa sterownicza paleniska fluidyzacyjnego przystosowana do badań spalania węgla i odsiarczania spalin

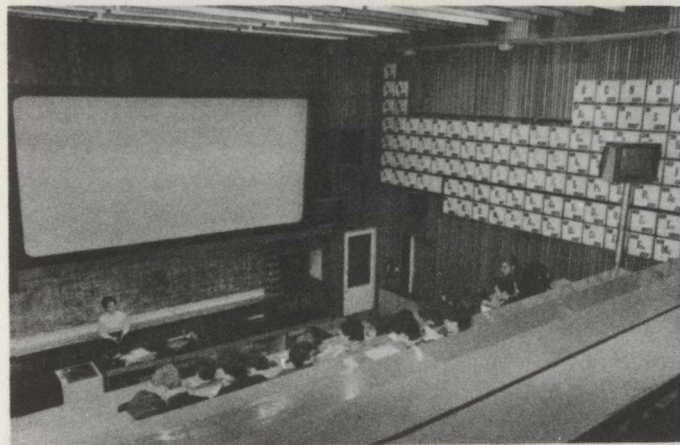
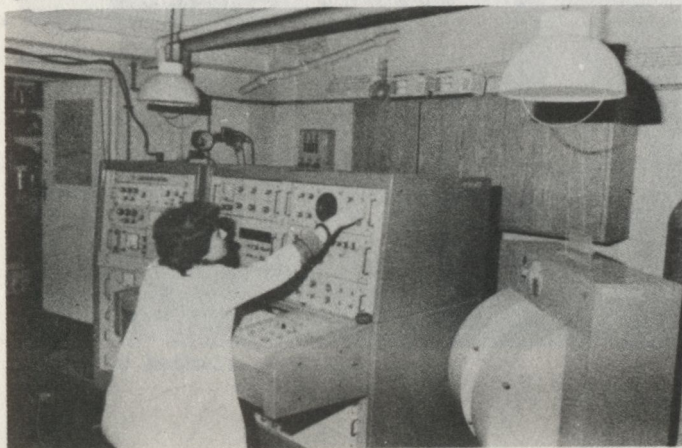
Stan kadry naukowo-dydaktycznej

Cele dydaktyczno-wychowawcze realizuje na Wydziale kadra w liczbie 98 pracowników, w tym: 6 profesorów, 11 docentów, 2 dr hab. i 67 doktorów

Ilość studentów

Na wszystkich rodzajach studiów kształci się około 250 studentów

Badania struktury związków organicznych za pomocą spektrografu magnetycznego rezonansu jądrowego

Sala wykładowa z wyposażeniem audiowizualnym

Specjalizacje liczące się w skali krajowej

Specjalizacjami liczącymi się w skali krajowej są: technologia nawozów sztucznych, chemia paliw i spalania, tworzywa sztuczne, chemia sorbentów nieorganicznych, projektowanie reaktorów chemicznych, metody i urządzenia do rozdzielania fazy stałej z ośrodków ciekłych i gazowych /hydrocyklony/, odsiarczanie gazów spalinowych i metody chemometryczne w analizie chemicznej

WYDZIAŁ INŻYNIERII SANITARNEJ I WODNEJ

Dziekan: prof. dr hab. inż. Artur Wieczysty

Prodziekani: doc. dr inż. Jerzy Kurbiel, doc. dr inż. Jerzy Sobczak, doc. dr inż. Zdzisław Wojtowicz

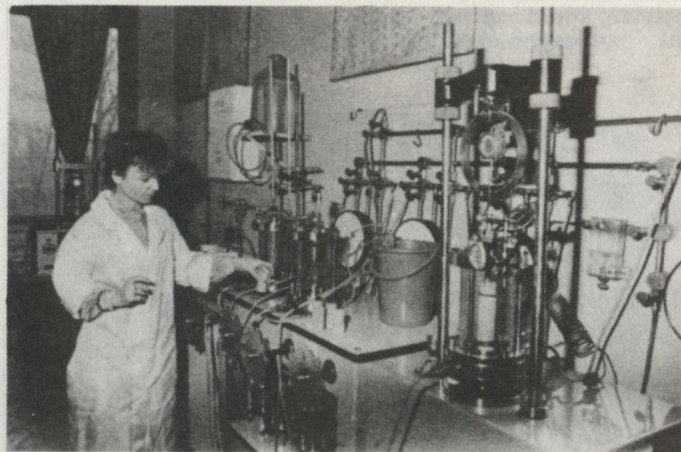
Przedstawiciele Rady Wydziału do Senatu: doc. dr inż. Józef Fiszer, doc. dr inż. Bolesław Osuch, dr inż. Wiktor Gogoliński - przedstawiciel WISiW oraz Wydz. Chem.

W skład Wydziału wchodzi trzy specjalistyczne instytuty dydaktyczno-naukowe:

- Instytut Inżynierii i Gospodarki Wodnej /W-1/; zatrudnieni: prof. dr hab. inż. Zbigniew Kordecki, doc. dr inż. Józef Fiszer, doc. dr inż. Edward Golonek, doc. dr inż. Bolesław Osuch, doc. dr hab. inż. Janina Koniar-Schaeferowa, doc. dr hab. inż. Henryk Słota, doc. dr inż. Jerzy Sobczak
- Instytut Geotechniki /W-2/; zatrudnieni: prof. dr inż. Stanisław Milbert, prof. dr hab. inż. Julian Pałka, doc. dr hab. inż. Henryk Bryś, doc. dr hab. inż. Maria Plewa, doc. dr inż. Zdzisław Wojtowicz, doc. dr hab. inż. Zdzisław Żmudziński
- Instytut Inżynierii Sanitarnej i Ochrony Środowiska /W-3/; zatrudnieni: em. prof. mgr inż. Tadeusz Chlipalski, em. prof. mgr inż. Tadeusz Ga-

byszewski, prof. dr hab. Elżbieta Kocwa, prof. dr hab. inż. Zbigniew Pietrzyk, prof. dr hab. inż. Artur Wieczysty, doc. kontr. dr inż. Jerzy Banaś, doc. kontr. dr inż. Bronisław Kamiński, doc. dr inż. Jerzy Kurbiel, doc. dr hab. inż. Kazimierz Maczek, doc. kontr. dr inż. Stanisław Rybicki

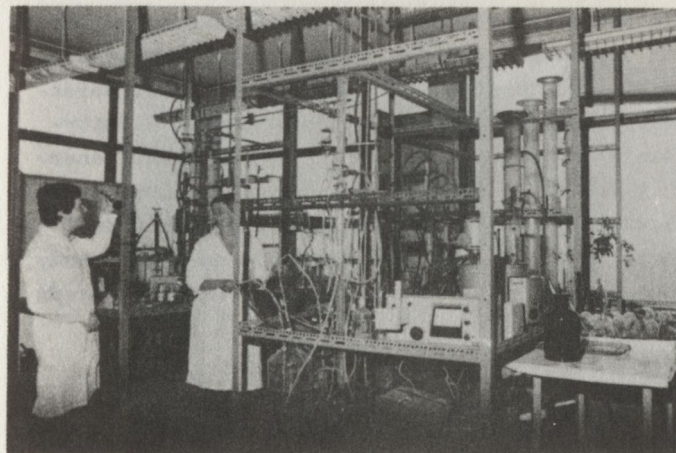
Oznaczenia parametrów wytrzymałości gruntów na ścinanie w aparacie trójosiowego ściskania typu norweskiego

Kierunki prac naukowo-badawczych

Prace naukowo-badawcze realizowane na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej obejmują:

- w INSTYTUCIE INŻYNIERII I GOSPODARKI WODNEJ - systemową gospodarkę wodną, modelowanie przepływów w korytach otwartych i zbiornikach, modelowanie obiektów i urządzeń inżynierii wodnej, nowe rozwiązania konstrukcji hydrotechnicznych, badania zasobów wodnych, ochronę przed powodzią, ruch rumowiska i załadowanie zbiorników, osadniki przemysłowe, transport wodny, renowację starych budowli hydrotechnicznych, badania hydrologiczne przepływów ekstremalnych w karpaccim dorzeczu Wisły, przesyły wody między zlewniami
- w INSTYTUCIE GEOTECHNIKI - określenie fizycznych właściwości gruntów, odkształcenia podłoża gruntowego pod obciążeniem, nośność graniczną fundamentów, procesy geologiczne i hydrogeologiczne, problemy geologii inżynierskiej, zastosowanie metod geofizycznych w geologii inżynierskiej i hydrogeologii, geodezyjne metody badań odkształceń elementów konstrukcji budowli i podłoża, wykorzystanie w geotechnice odpadów przemysłowych, specyficzne problemy wzmocnienia fundamentów budowli zabytkowych

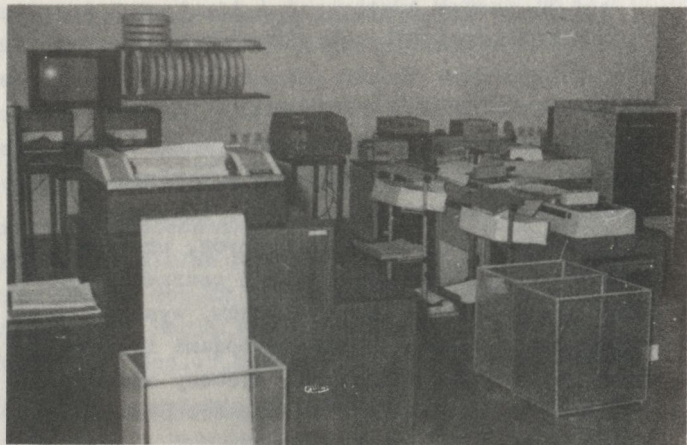

Badanie efektywności procesu denitryfikacji w modelowej kolumnie fluidalnej

- w INSTYTUCIE INŻYNIERII SANITARNEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA - systemy zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji miast, rolnictwa oraz przemysłu, modelowanie matematyczne ujęć wody, odwodnień, sieci wodociągowych i kanalizacyjnych, procesy uzdatniania wód powierzchniowych i podziemnych do celów spożywczych i przemysłowych, wysoko-efektywne oczyszczanie ścieków metodami fizyczno-chemicznymi i biologicznymi, procesy odnowy wody ze ścieków miejskich dla zaopatrzenia prze-

mysłu, wykorzystanie mikroorganizmów do rozkładu specyficznych substancji w ściekach, termiczną utylizację odpadów przemysłowych i komunalnych, modelowanie matematyczne procesów, obiektów i systemów cieplnych, wentylację, klimatyzację i ogrzewnictwo, metody oszczędności energii, surowców i materiałów w urządzeniach stosowanych w inżynierii sanitarnej, techniczną ochronę środowiska, strefy ochronne źródeł wody, monitoring, modelowanie migracji zanieczyszczeń w powietrzu i w skorupie ziemskiej

Pracownia ETO - minikomputer MERA 400

Cwiczenia laboratoryjne z przedmiotu Mechanika płynów

Kierunki kształcenia, specjalności, specjalizacje

Wydział prowadzi dwa kierunki studiów: Budownictwo i Inżynieria środowiska.

W ramach kierunku Budownictwo prowadzona jest specjalność budownictwo wodne. W ramach kierunku Inżynieria środowiska prowadzone są dwie specjal-

ności: zaopatrzenie w wodę i unieszkodliwianie ścieków i odpadów oraz urządzenia ciepłne, zdrowotne i ochrony powietrza. Każda z wymienionych specjalności posiada od semestru VII do wyboru przez studenta przedmioty fakultatywne.

Stan kadry naukowo-dydaktycznej

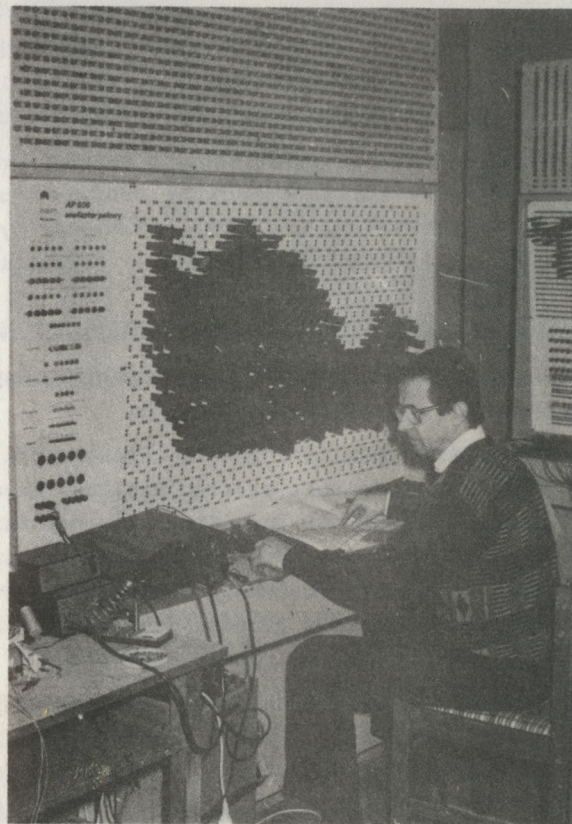
Cele dydaktyczno-wychowawcze realizuje na Wydziale kadra w liczbie 137 osób, w tym 8 profesorów, 15 docentów i 51 doktorów.

Liczba studentów

Na wszystkich latach studiów kształcą się 680 studentów

Specjalizacje liczące się w skali krajowej

Wobec ogromnego deficytu wody, mającego wpływ na warunki życia ludności i uwarunkowania dla rozwoju przemysłu, szczególnie wysoką rangę uzyskała specjalizacja w zakresie zaopatrzenia w wodę i usuwania ścieków. Jest to także wynikiem aktualnego stanu zanieczyszczenia polskich rzek oraz wód podziemnych. W ramach tej specjalizacji prowadzonej przez Instytut Inżynierii Sanitarnej i Ochrony Środowiska współpracuje także Instytut Inżynierii i Gospodarki Wodnej /zasoby wody, gospodarka wodna/ oraz Instytut Geotechniki /gromadzenie wody, posadowienie obiektów/

Pracownia studialno - badawcza. Analogowy analizator sieciowy AP - 600

W Y D Z I A Ł M E C H A N I C Z N Y

Dziekan: doc.dr inż. Kazimierz Szewczyk

Prodziekani: prof. dr hab. inż. Michał Dyląg, doc. dr hab.inż. Andrzej Osyczka, doc. dr hab. inż. Jacek Skrzypek, doc.dr hab. inż. Jerzy Wołkow

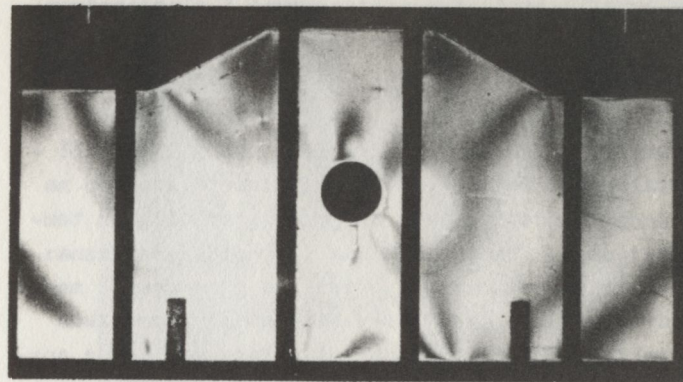
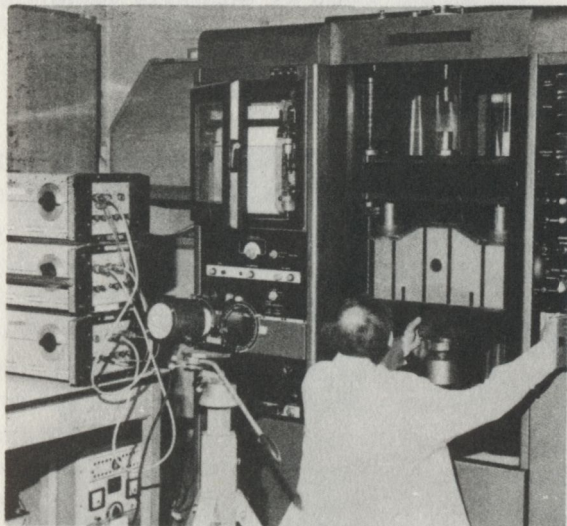
Przedstawiciele Rady Wydziału do Senatu: prof. dr hab. inż. Franciszek Młynarski, prof.dr hab. inż. Stanisław Rudnik, prof.dr hab.inż.Michał Życzkowski, dr inż. Krzysztof Szuwalski - przedstawiciel WM i WT

W skład Wydziału wchodzi 6 specjalistycznych instytutów dydaktyczno-naukowych:

- Instytut Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn /M-1/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Wiesław Krzys, prof.dr hab.inż. Stanisław Mazurkiewicz, prof.dr hab. Józef Nizioł, prof.dr hab.inż. Michał Życzkowski /dyrektor Instytutu/, doc.dr hab.inż. Zdzisława Kordas, doc.dr hab.inż. Jan Rys, doc.dr hab.inż. Jacek Skrzypek
- Instytut Materiałoznawstwa i Technologii Metali /M-2/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Zbigniew Polański, prof.dr hab.inż. Stanisław Rudnik/dyrektor Instytutu/, doc.dr inż. Konrad Fiałkowski oraz pracownik niepełnoetatowy prof.dr hab.inż. Jan Rączka
- Instytut Maszyn Budowlanych, Drogowych i Rolniczych /M-3/; zatrudnieni: em.prof.mgr inż. Jan Korecki, doc.dr inż. Kazimierz Cieślak /dyrektor Instytutu/, doc.dr inż. Tadeusz Młynarski, doc. dr inż. Kazimierz Szewczyk
- Instytut Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych -Centrum Uczelniano-Przemysłowe; zatrudnieni: prof. dr hab.inż. Czesław Kordziński, prof.dr hab.inż. Tadeusz Środulski, prof. dr hab.inż. Marian Zabłocki, doc.dr hab.inż. Stanisław Jarnuszkiewicz, doc.dr hab.inż. Józef Knapczyk, doc.dr hab.inż. Bronisław Sendyka, doc.dr inż.Bolesław Stolarski/dyrektor Instytutu/, doc.dr inż.Władysław Sliwiński oraz pracownicy niepełnoetatowi: prof.dr hab.inż. Janusz Oprędkiewicz, doc.dr inż.Stanisław Staruch
- Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki /M-5/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Michał Dyląg, prof.dr hab.inż. Franciszek Młynarski/dyrektor Instytutu/,doc. dr inż. Janusz Gołogórski, doc.dr hab.inż. Marian Łuszczycycki, doc.dr inż. Ryszard Matejski, doc.dr hab.inż.Teresa Styrylska oraz pracownicy niepełnoetatowi : prof.dr hab. inż. Ryszard Rohatyński, em.doc. dr inż. Stanisław Steindel
- Instytut Technologii Maszyn /M-6/; zatrudnieni: prof. dr hab.inż. Jan Harasymowicz,prof.dr hab.

inż. Leszek Nawara, prof. dr hab. inż. Andrzej Samek, doc. dr hab. inż. Jerzy Cyklis /dyrektor Instytutu/, doc. dr hab. inż. Andrzej Osyczka, doc. dr hab. inż. Jerzy Wołkow, dr hab. inż. Lucjan Przybylski, dr hab. inż. Jacek Zimny oraz pracownicy niepełnoetatowi: prof. dr hab. inż. Kazimierz Albiński, prof. dr inż. Jan Kaczmarek

Obraz izochrom w modelu jarzma prasy hydraulicznej

Badania modelowe jarzma prasy hydraulicznej

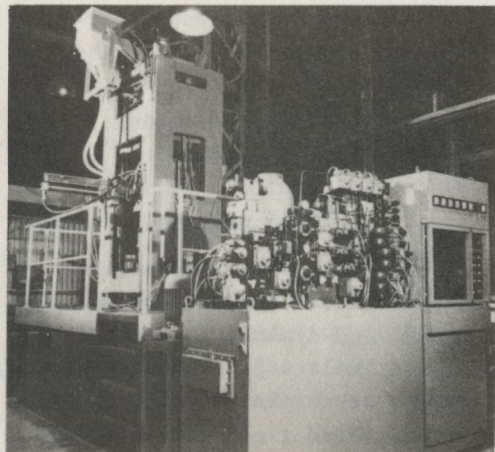
K i e r u n k i p r a c n a u k o w o - b a -
d a w c z y c h

Instytuty prowadzą działalność naukowo-badawczą w następujących tematach:

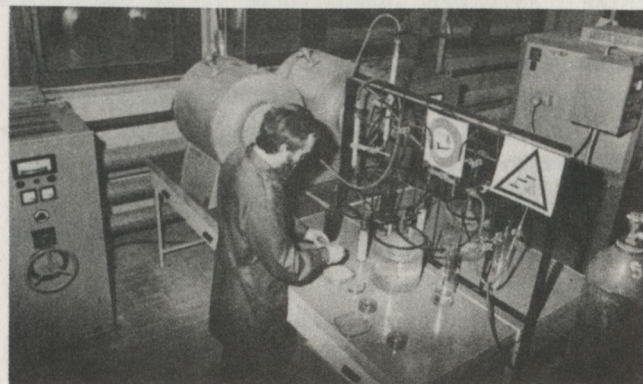
INSTYTUT MECHANIKI I PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN -
teoria drgań, stateczność dynamiczna, wibroizolacja, konstrukcja i optymalizacja elementów maszyn, badania zmęczeniowe, w szczególności tworzyw sztucznych, badania odkształceń i naprężeń metodami

holograficznymi, tensometrycznymi i elastooptycznymi, teoria sprężystości i plastyczności, reologia, przekładnie zębate, głównie w zakresie dynamiki

INSTYTUT MATERIAŁOZNAWSTWA I TECHNOLOGII METALI -
 metaloznawstwo: wpływ wtrąceń niemetalicznych na własności stali, stale do pracy przy niskich temperaturach; obróbka cieplna i cieplno-chemiczna: metalizacja dyfuzyjna; przeróbka plastyczna: metody dokładnego kształtowania metali i proszków metali; spawalnictwo: badania własności złączy spawanych; odlewnictwo: badania własności użytkowych odlewów

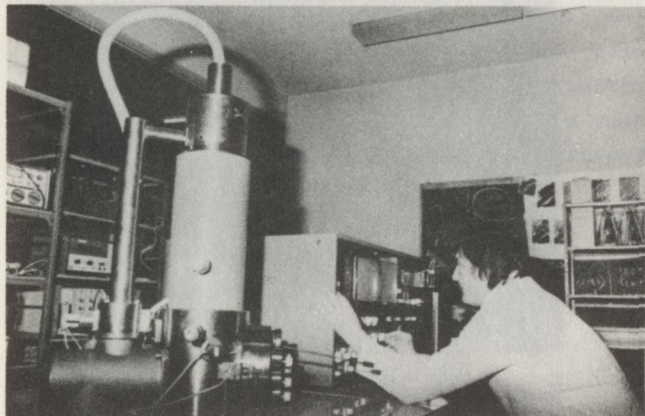
Prasa PXP 1.00
 do wyrobów
 z proszków

Stanowisko laboratoryjne do obróbki cieplno-chemicznej stali metodą gazową

Zestaw aparatury do badania właściwości technologicznych i wytrzymałościowych mas formierskich i rdzeniowych

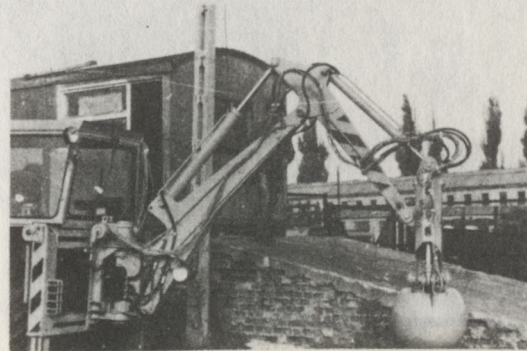
Elektronowy mikroskop do badań strukturalnych ciał stałych

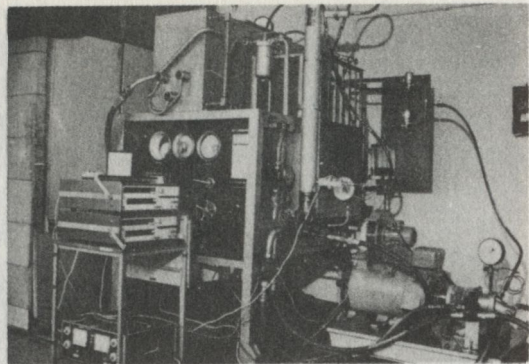
INSTYTUT MASZYN BUDOWLANYCH, DROGOWYCH I ROLNICZYCH - rozwój konstrukcji i metod obliczeniowych dźwignic i przenośników, urządzeń transportu wewnątrzzakładowego, maszyn do robót ziemnych oraz maszyn budowlanych i drogowych, badanie i diagnostyka maszyn roboczych ciężkich, w tym napędów hydraulicznych, pneumatycznych i elektrycznych oraz konstrukcji nośnych, przystosowanie i unowocześnienie maszyn budowlanych i dźwigowych do pracy w klimacie arktycznym i tropikalnym; analiza i synteza mechanizmów maszyn roboczych

Badania poligonowe żurawia teleskopowego DS-010R

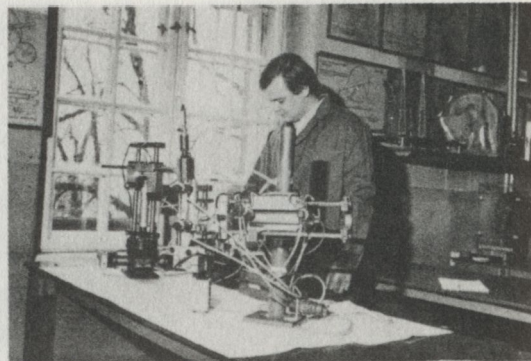
Koparka K-162 ze specjalnie zaprojektowanym w IMBDiR osprzętem chwytakowym do miejscowego odsłaniania rurociągów

Stanowisko naukowo-dydaktyczne do badań elementów napędu i sterowania hydraulicznego

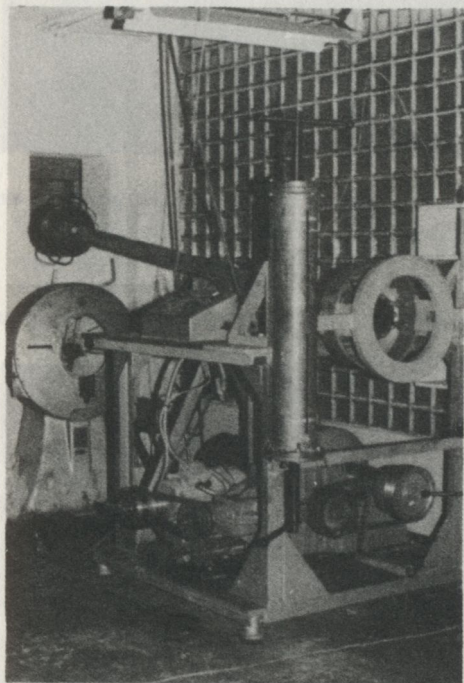
Zestaw komputerowy MERA 60-CAMAC do prac obliczeniowych oraz dyskretyzacji i analizy danych pomiarowych

Stanowisko dydaktyczne do demonstracji pracy robotów przemysłowych sterowanych pneumatycznie

INSTYTUT POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH I SILNIKÓW SPALINOWYCH. CENTRUM UCZELNIANO-PRZEMYSŁOWE - rozwój konstrukcji zespołów podwozi samochodowych. Zmiany konstrukcji układów hamulcowych i kierowniczych. Nowe rozwiązania samochodowych układów napędowych, w tym napędy elektryczne pojazdów. Wpływ warunków eksploatacji na trwałość pojazdów samochodowych. Diagnostyczne badania pojazdów samochodowych. Zastosowanie tworzyw sztucznych w pojazdach samochodowych. Modernizacja konstrukcji układów zasi

lania i układów wylotowych z uwzględnieniem drgań, hałasu i toksyczności spalin, silników spaliny-
 wych z zapłonem elektrycznym. Zastosowanie gazu
 ziemnego jako paliwa alternatywnego do silników
 spalinyowych. Problemy energooszczędności w rozwo-
 ju pojazdów samochodowych i silników spalinyowych.

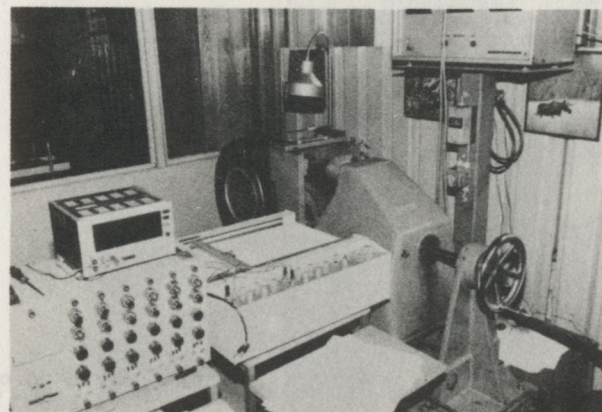

Stanowisko
 badawcze
 do pomiaru
 sztywności
 opon →

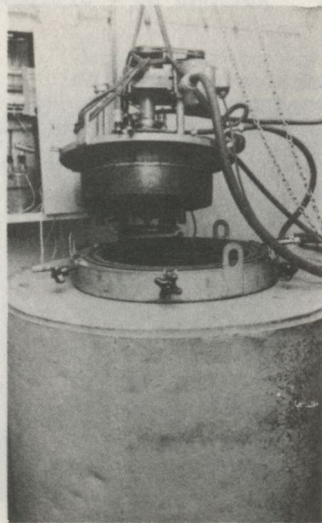
←
 Stanowisko
 do badań zmę-
 czeniowych
 półosi

Autosan H6 - CITYBUS

Nowe rozwiązania gaźników stałego podciśnienia z dozownikami paliwa. Analiza możliwości zwiększenia sprawności ogólnej silników spalinowych przy podwyższeniu średniej temperatury czynnika chłodzącego. Kształtowanie procesu tworzenia mieszanki i spalania w celu zwiększenia sprawności i ekonomii pracy silników. Doskonalenie silników wysokoprężnych i aparatury wtryskowej. Automatyzacja procesu technologicznego pojazdów samochodowych. Nowe energo- i materiałooszczędne technologie w zastosowaniu do pojazdów samochodowych i silników spalinowych. Badania i rozwój nowych opon pojazdów samochodowych.

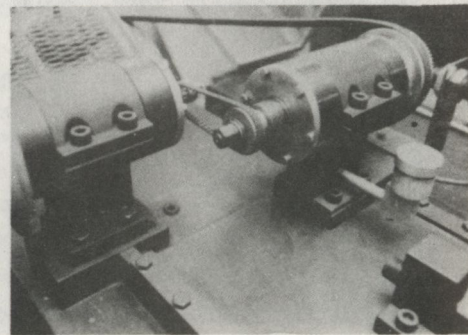

Stanowisko do obróbki cieplno-chemicznej "NCSO"

Stanowisko do badań zastosowania gazu ziemnego jako paliwa zastępczego w silnikach o zapłonie iskrowym

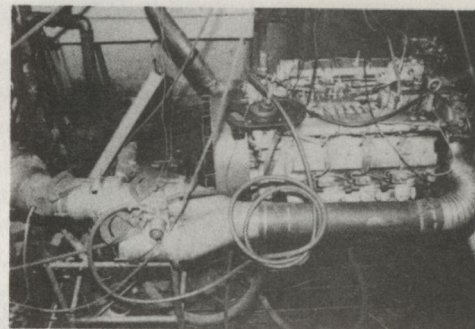
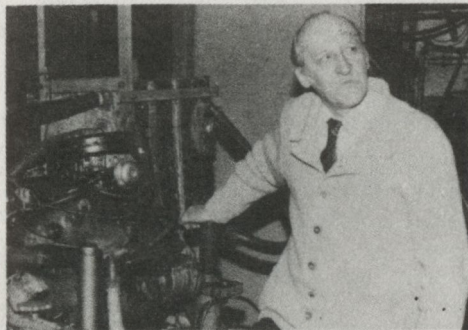
Stanowisko do badania pasów zębatych

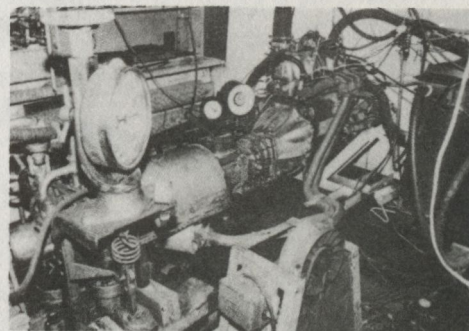
Dyskusja nad zagadnieniem gaźnika stałego podciśnienia

Prof. Czesław Kordziński informuje o prowadzonych badaniach silników spalinowych o zapłonie iskrowym

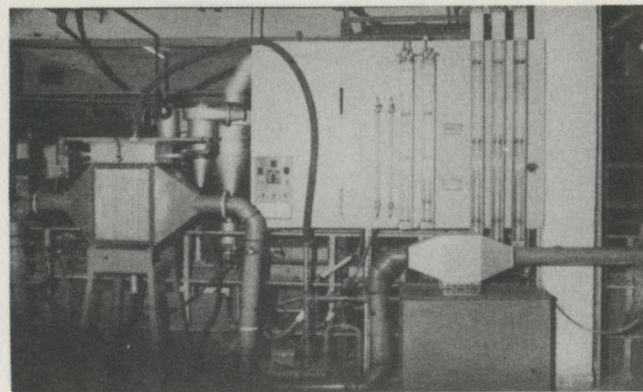
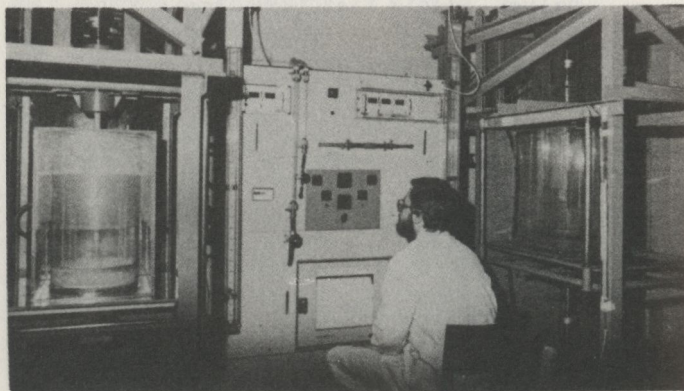
Silnik wysokoprężny w czasie badań nad zastosowaniem dwupaliwowym napędu gazem ziemnym i olejem napędowym

Stanowisko badawcze elektronicznego wtrysku paliwa. Silnik Fiat 125p 1500 cm³

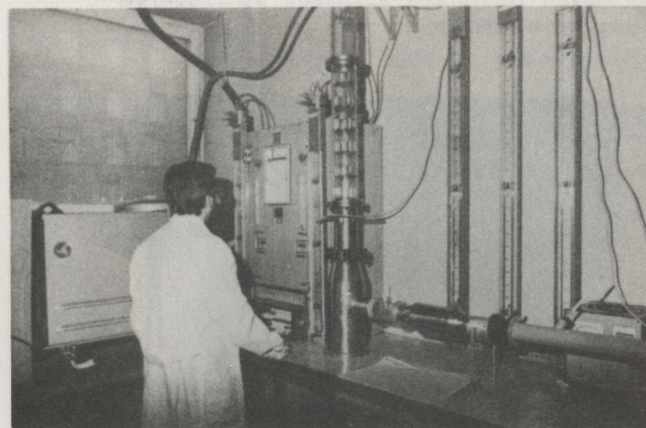
INSTYTUT APARATURY PRZEMYSŁOWEJ I ENERGETYKI -
optymalizacja i badania reaktorów chemicznych w
zakresie mieszania z równoczesną wymianą ciepła
i masy, aparatów odpylających, odkraplaczy i ode-
mglaczy. Optymalizacja procesów termodynamicznych
i przepływowych. Dynamika płynów nienewtonowskich.
Analiza i projektowanie systemów ziębniczych,
pomp ciepła oraz urządzeń do utylizacji ciepła
odpadowego. Analiza warunków eksploatacji oraz
badania trwałości urządzeń energetycznych. Dosko-
nalenie metod bilansowania oraz pomiarów maszyn
i urządzeń cieplnych. Badania pulsacji ciśnienia
w instalacjach sprężonego gazu.

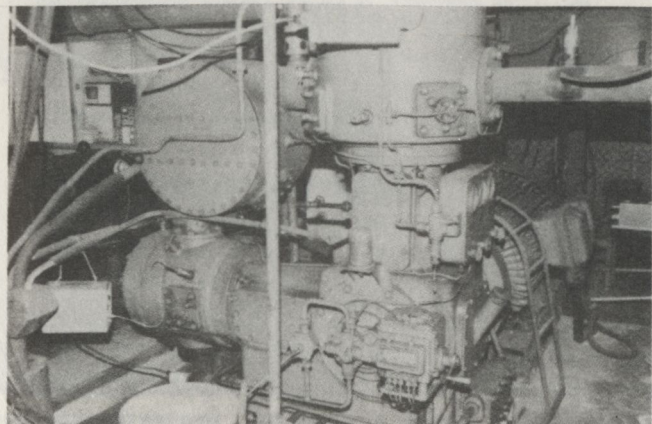
Badanie procesów mieszania w układach wielo-
fazowych

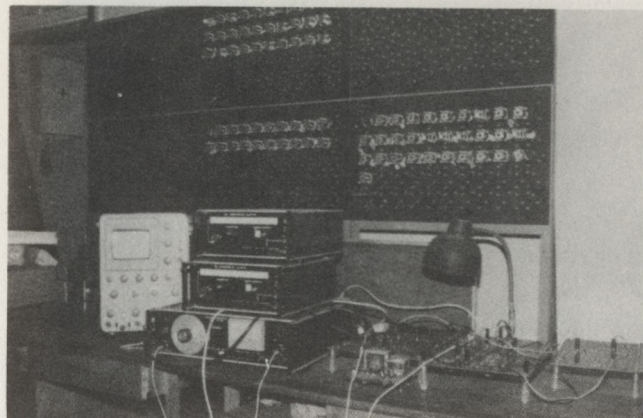
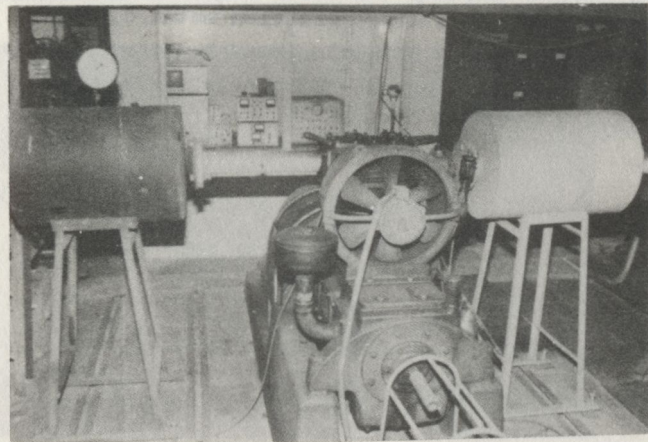
Badania odpylaczy przemysłowych

Stanowisko badawcze do odsiarczania gazów

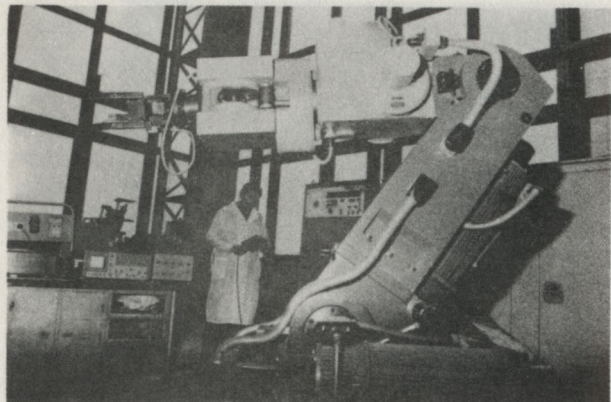

Stanowisko dydaktyczno-badawcze dwustopniowej sprężarki powietrznej

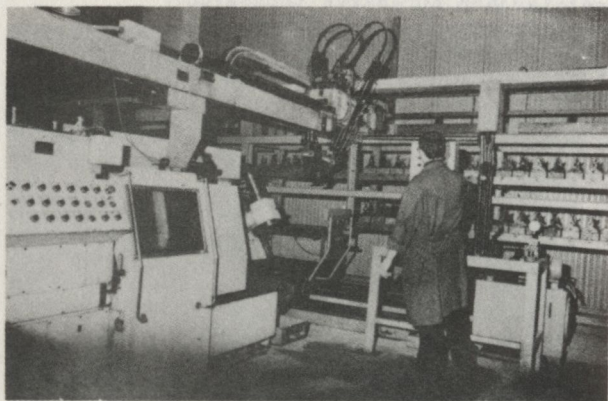

Analog elektryczny do badania rozprzestrzeniania się i tłumienia pulsacji ciśnienia w instalacjach sprężarek tłokowych

Laboratorium badania sprężarek, z przodu sprężarka doświadczalna, w głębi przeszklona kabina dźwiękochłonna z aparaturą pomiarową

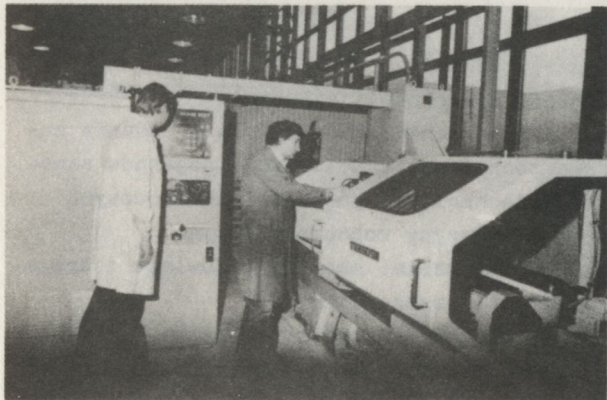

Programowanie robota przemysłowego

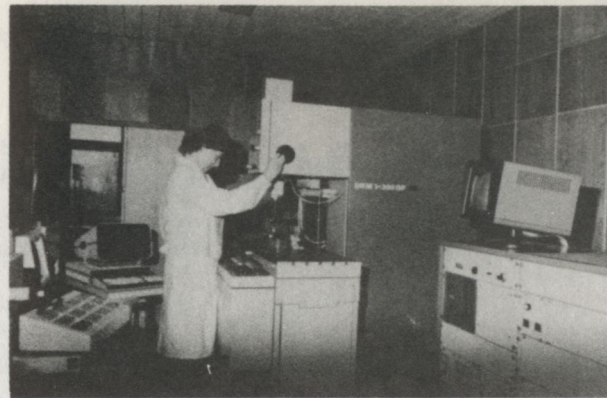

INSTYTUT TECHNOLOGII MASZYN - rozwój i doskonalenie procesów technologicznych metod obróbki i sterowania hydraulicznego i pneumatycznego oraz środków pomiarowo-kontrolnych. Automatyzacja kompleksowa procesów technologicznych obróbki, montażu, projektowania procesów technologicznych, projektowanie i badanie narzędzi do obróbki zautomatyzowanej, technologie specjalne, m.in. pokrycia odporne na zużycie dla narzędzi i elementów maszyn, metody i środki obróbki elektroerozyjnej, badania dokładności maszyn pomiarowych wielokoordynatowych, metody laserowe w badaniach dokładności geometrycznej maszyn i urządzeń, projektowanie maszyn technologicznych, szczególnie automatycznych, obrabiarek precyzyjnych i robotyzacja przemysłowa, badania empiryczno-projektowe, rozwojowe, eksploatacyjne /z uwzględnieniem metod diagnostycznych/ maszyn technologicznych, optymalizacja systemów produkcyjnych, elastyczne systemy produkcyjne.

← Centrum produkcyjne TOR-1

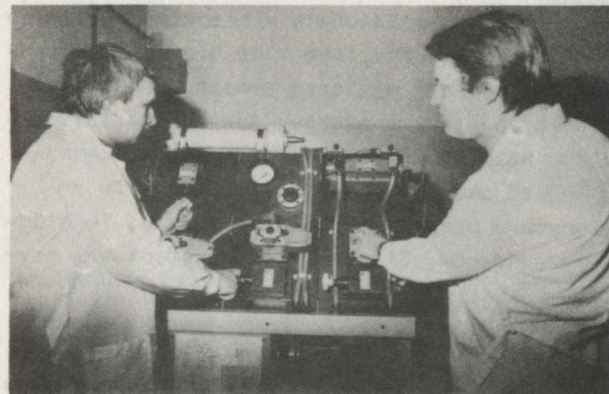

Tokarka sterowana numerycznie TUR SOSN

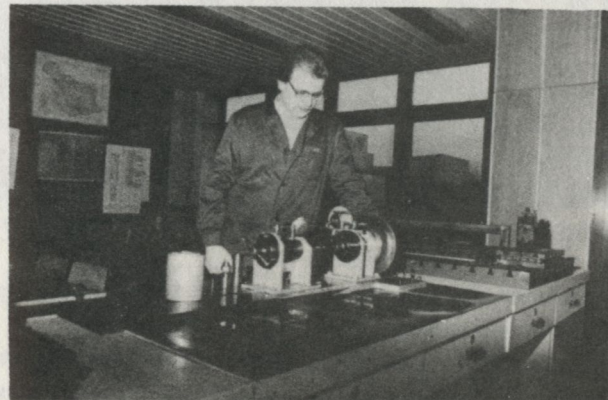

Maszyna pomiarowa 3-koordynatowa

Stanowisko do badań elementów hydraulicznych

Badanie sztywności skrętnej wiertel

K i e r u n k i k s z t a ł c e n i a , s p e c -
j a l n o ś c i , k i e r u n k i d y p l o -
m o w a n i a

Aktualnie na Wydziale prowadzone są: studia dzien-
ne /magisterskie/, studia dla pracujących: zaocz-
ne /inżynierskie, magisterskie/, studia eksterni-
styczne, studia podyplomowe, studia doktoranckie.

W ramach podstawowych kierunków kształcenia wy-
różnia się następujące specjalności i kierunki
dyplomowania:

Kierunek: mechanika

Specjalność: technologia maszyn

Kierunek dyplomowania: obróbka plastyczna, tech-
nologia spawalnictwa, obróbka cieplna, projekto-
wanie i organizacja procesów technologicznych,
obróbka skrawaniem i narzędzia, obróbka erozyjna,
metrologia w procesach wytwarzania.

Specjalność: obrabiarki i urządzenia technologicz-
ne

Kierunek dyplomowania: obrabiarki skrawające, ma-
szyny do obróbki plastycznej, OSN i Roboty Prze-
mysłowe

Specjalność: maszyny i urządzenia przemysłu che-
micznego i spożywczego

Kierunek dyplomowania: maszyny i urządzenia prze-
mysłu chemicznego

Specjalność: systemy i urządzenia energetyczne

Kierunek dyplomowania: silniki spalinowe, urzą-

dzenia chłodnicze i klimatyzacyjne, ciepłne sy-
stemy energetyczne

Specjalność: samochody i ciągniki

Kierunek dyplomowania: konstrukcja i badania sa-
mochodów, techniczna eksploatacja pojazdów samo-
chodowych, technologia pojazdów samochodowych

Specjalność: maszyny robocze ciężkie

Kierunek dyplomowania: maszyny budowlane i drogo-
we, dźwignice i przenośniki

Kierunek: podstawowe problemy techniki

Specjalność: mechanika stosowana

Kierunek: inżynieria materiałowa

S t a n k a d r y n a u k o w o - d y d a k -
t y c z n e j

Cele dydaktyczno-wychowawcze na Wydziale realizu-
je kadra licząca 242 osoby, w tym 15 profesorów
+ 5 profesorów zatrudnionych w niepełnym wymiarze
godzin /2 członków PAN oraz 1 dr h.c./, 20 docen-
tów + 2 w niepełnym wymiarze godzin, 5 adiunktów
posiadających stopień naukowy doktora habilitowa-
nego, 110 adiunktów i st.wykładowców, posiadają-
cych stopień naukowy doktora + 2 adiunktów za-
trudnionych w niepełnym wymiarze godzin, 14 star-
szych wykładowców, 71 starszych asystentów i asy-
stentów

I l o ś ć s t u d e n t ó w

Ogółem studiuje na Wydziale ponad 1132 studentów,

w tym na studiach dziennych magisterskich - 832,
na studiach zaocznych inżynierskich - 294, na
studiach zaocznych magisterskich II stopnia - 6

Poszerzone Kolegium Dziekańskie
Wydziału Mechanicznego: dziekan,
prodziekani, dyrektorzy Instytutów
M-1 do M-6, sekretarz POP
PZPR Wydziału Mechanicznego

WYDZIAŁ TRANSPORTU

Dziekan: doc.dr inż. Zdzisław Romaniszyn

Prodziekani: prof.dr hab.inż. Andrzej Pizoń, doc.
dr hab. inż. Marian Stachowicz

Przedstawiciele Rady Wydziału do Senatu: prof.dr
hab.inż. Jan Broś, doc. dr inż. Marian Pieczarka,
dr inż. Krzysztof Szuwalski przedstawiciel
WT oraz WM

Zadania dydaktyczne i naukowe realizują trzy specjalistyczne instytuty dydaktyczno-naukowe:

- Instytut Organizacji i Techniki Transportu Kolejowego /T-1/; zatrudnieni: prof.dr inż. Edward Perykaszka, em.prof.dr hab.inż. Jerzy Węgierski, doc.kontr.dr inż. Emil Ćwikła, doc.dr hab.inż. Tadeusz Sawik, doc.dr inż. Stefan Stupnicki, doc.dr hab.inż. Andrzej Truskolaski, doc.dr hab. inż. Janusz Woch
- Instytut Elektrotechniki i Elektroniki /T-2/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Andrzej Pizoń, doc.dr hab.inż. Władysław Hejmo, doc.dr inż. Daniel Ilnicki, doc. dr hab. Jan Kiełbasa, doc.dr inż. Jan Markielowski, doc.dr inż. Marian Pieczarka /dyrektor Instytutu/, doc.dr hab.inż. Marian Stachowicz, doc.dr hab.inż. Stanisław Szpilka, doc.dr hab.inż. Stanisław Zbroja

- Instytut Pojazdów Szynowych /T-3/; zatrudnieni: prof.dr hab.inż. Jan Broś /dyrektor Instytutu/, prof.dr hab.inż. Zbigniew Lisowski, doc.dr inż. Zdzisław Romaniszyn

Zajęcia laboratoryjne z przedmiotu "ruch kolejowy" w pracowni sterowania ruchem Technikum Kolejowego MK w Krakowie zaadaptowanej dla potrzeb dydaktyki przez Instytut Organizacji i Techniki Transportu Kolejowego PK; widok ogólny pracowni

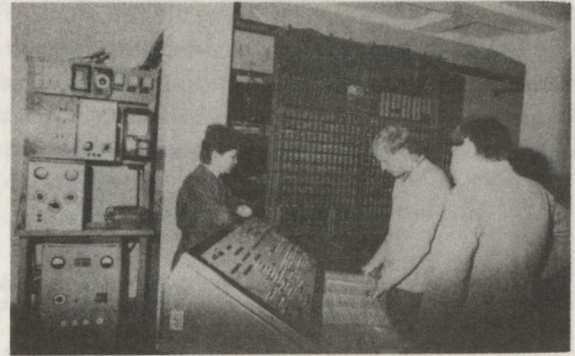
Kierunki prac naukowo-badawczych

Działalność naukowo-badawcza na Wydziale dotyczy: prognozowania i planowania rozwoju transportu, modelowania sieci transportowych i jej elementów, zastosowań informatyki w transporcie, zagadnień sterowania ruchem, trakcji elektrycznej, automatyki, elektrotechniki i elektroniki dla transportu i łączności, eksploatacji technicznej pojazdów szynowych, technologii i naprawy pojazdów szynowych, optymalnego wykorzystania własności trakcyjnych pojazdów szynowych oraz konstrukcji układów napędowych i wózków.

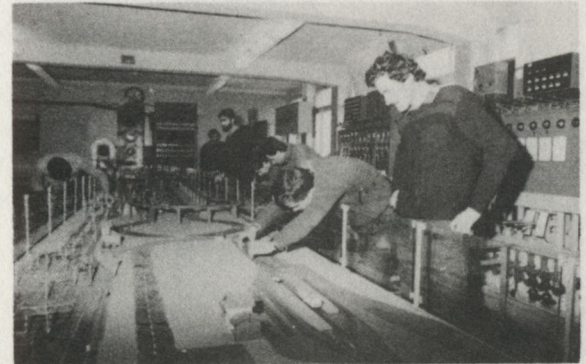
Kierunki kształcenia, specjalności, specjalizacje

Nauczanie na Wydziale prowadzone jest w trzech kierunkach: - transport ze specjalnościami: organizacja i technika transportu, sterowanie ruchem w transporcie, eksploatacja i utrzymanie pojazdów; - elektrotechnika ze specjalnością: trakcja elektryczna; - mechanika ze specjalnością: pojazdy szynowe.

Laboratorium ruchu kolejowego. Z autentycznymi urządzeniami srk stosowanymi w PKP współpracuje stół plastyczny wykonany na bazie kolejki elektrycznej BO

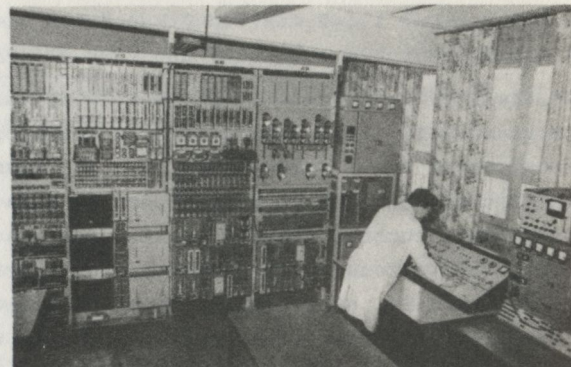

W trakcie ćwiczeń studenci wykonują pracę dyżurnych ruchu i nastawniczych laboratoryjnych posterunków ruchu wyposażonych w różne rodzaje urządzeń srk. Ćwiczenie na stacji węzłowej wyposażonej w urządzenia przekątnikowe typu E

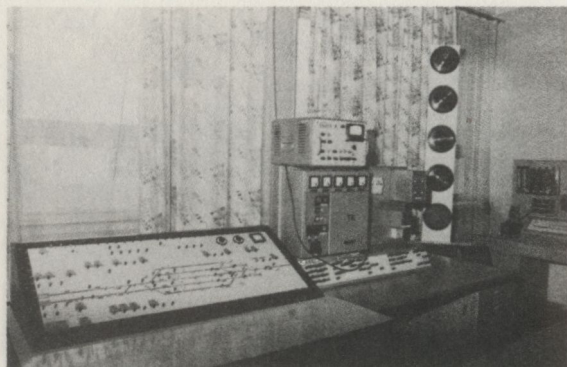

W ramach wymienionych specjalności kształci się magistrów inżynierów w zakresie: organizacji i techniki transportu kolejowego, sterowania ruchem w transporcie kolejowym, eksploatacji i utrzymania pojazdów szynowych, konstrukcji i technologii

Model stanowiska pomiarowego stacyjnych urządzeń srk typu E1 w laboratorium systemów srk

Stanowisko badania układu sygnalizatora świetlnego w laboratorium systemów srk

Zestaw minikomputera MERA 306 w laboratorium elektronicznej techniki obliczeniowej

pojazdów szynowych oraz w zakresie trakcji elektrycznej kolejowej i miejskiej.

Stan kadry naukowo-dydaktycznej

Wydział zatrudnia ogółem 138 pracowników, w tym 4 profesorów, 10 docentów oraz 33 doktorów.

Ilość studentów

Ogółem Wydział kształci ponad 900 studentów, w tym na studiach dziennych ponad 700, wieczorowych ponad 120 oraz na studiach zaocznych i w punktach konsultacyjnych ponad 130.

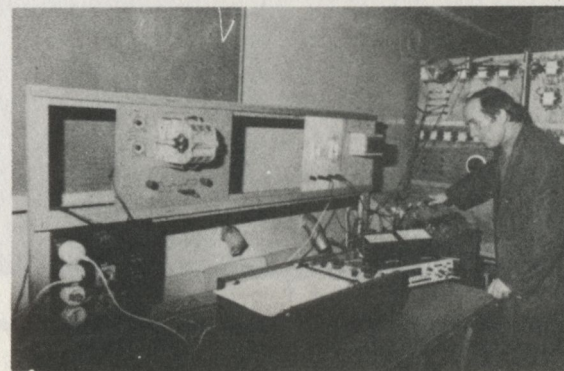
Specjalizacje liczące się w skali krajowej

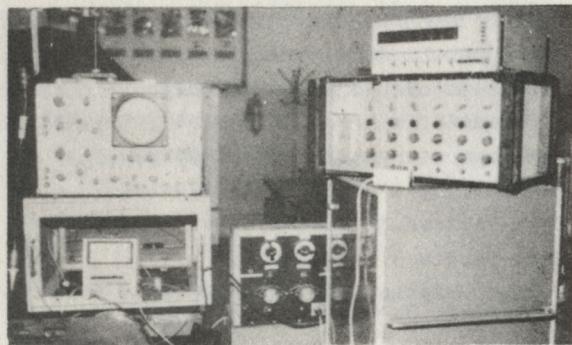
Z punktu widzenia potrzeb gospodarki narodowej na szczególne wyróżnienie w skali krajowej zasługują takie specjalizacje, jak :

- modelowanie sieci transportowej i jej elementów,
- minikomputery w kierowaniu procesami przewozowymi,
- organizacja i technika transportu kolejowego w zakładach przemysłowych,
- pętlowe obwody torowe w technice sterowania ruchem kolejowym,
- identyfikacja procesów w sterowaniu ruchem,
- utrzymanie technicznych środków transportu,
- konstrukcja i technologia podwozi pojazdów szynowych,

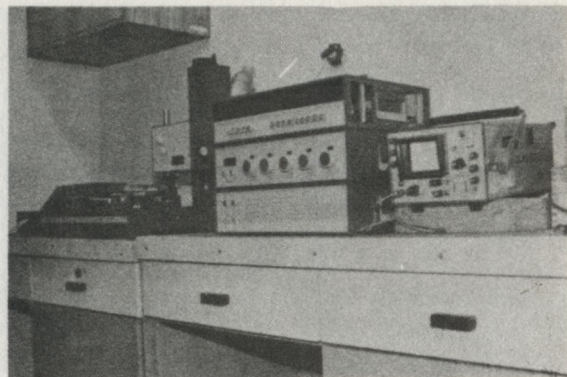
- hamulce i hamowność pojazdów szynowych,
- diagnostyka, obsługa, naprawa, zużycie, trwałość i niezawodność pojazdów szynowych,
- elektrohydrauliczne i elektropneumatyczne układy automatycznego sterowania w transporcie,
- trakcyjne maszyny i napędy elektryczne,
- oddziaływania trakcji elektrycznej na układy sterowania ruchem i łączności,
- zastosowanie światłowodów w transporcie szynowym,
- zagadnienia optymalizacyjne w zastosowaniach dla trakcji elektrycznej i sterowania.

Stanowisko do badania czasów zał.-wył. styczników w laboratorium napędów elektrycznych

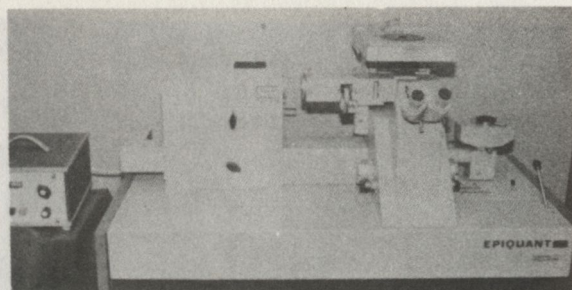

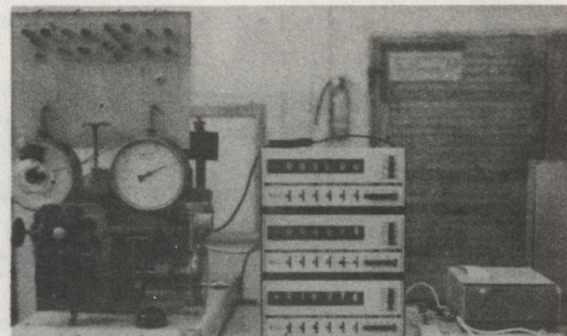
Aparatura kontrolno-pomiarowa stanowiska do badań zużycia w ruchu posuwisto-zwrotnym

Profilografometr "Kalibr 252"

Aparat Almen-Wielanda do badania zużycia i zacierania materiałów

"Epiquant" - mechaniczno-optyczny analizator struktury

INSTYTUTY MIĘDZYWYDZIAŁOWE I STUDIA

Działalność naukowo-badawcza, dydaktyczna i wychowawcza realizowana jest również przez instytuty międzywydziałowe, a to: - Instytut Nauk Społecznych i Ekonomicznych /U-1/, - Instytut Matematyki /U-2/, - Instytut Fizyki /U-3/, oraz jednostki międzywydziałowe, które obejmują: - Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej /O-1/, - Zakład Nowych Technic Nauczania /O-2/, - Studium Wojskowe /O-3/, - Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych /O-4/, - Studium Wychowania Fizycznego i Sportu /O-5/.

INSTYTUT NAUK SPOŁECZNYCH I EKONOMICZNYCH zatrudnia 6 samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych: prof.dr hab. Franciszek Budziński/dyrektor/, doc.dr hab. Eugeniusz Kulwicki, prof.dr Wiktor Boniecki/1/2 etatu/, em.doc.dr hab. Roman Chorośnicki /1/2 etatu/, doc.dr hab. Władysław Cichoń/1/2 etatu/, em.doc.dr hab. Szczęśław Laskowski/1/3 etatu/. Instytut prowadzi zajęcia dydaktyczne na wszystkich wydziałach i kierunkach studiów: rok I - Filozofia z socjologią, rok II - Nauka o polityce, rok III - Ekonomia polityczna, rok IV - wykłady monograficzne z wybranych zagadnień społeczno-politycznych, rok IV lub V - Ekonomia obrony.

Kierunki prac naukowo-badawczych: funkcjonowanie gospodarki narodowej w socjalizmie, optymalizacja działalności gospodarczej, efektywność ekonomiczna postępu techniczno-organizacyjnego, teoria systemów, antropologia filozoficzna, metodologia nauk.

Instytut współpracuje z Instytutem Marksizmu-Leninizmu Politechniki w Lipsku. Organizuje wspólne seminaria naukowe w Polsce i NRD. Publikuje wzajemne opracowania naukowe.

INSTYTUT MATEMATYKI zatrudnia 5 samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych: prof.dr hab. Jan Bochenek, prof.dr hab.inż.arch. Zbigniew Pałasiński /dyrektor/, doc.dr hab. Irena Łojczyk-Królikiewicz, doc. dr hab. Genowefa Majcher, prof.dr hab. Feliks Barański /1/3 etatu/.

Instytut prowadzi zajęcia z matematyki i geometrii wykreselnej na wszystkich wydziałach Polit.Krak, Instytut zapewnia obsadę dydaktyczną z matematyki na studiach magisterskich, podyplomowych, doktoranckich i kursach przygotowawczych prowadzonych na naszej Uczelni.

Główne kierunki działalności naukowo-badawczej: potencjały Greena i zagadnienia graniczne, geo-

metria różniczkowa i teoria obiektów geometrycznych, zastosowanie metod matematycznych do zagadnień techniki, nieliniowe równania operatorowe i spektralna teoria operatorów różniczkowych, badanie własności pewnych operatorów różniczkowych i rozwiązywanie zagadnień granicznych, przekształcenia i odwzorowania w zastosowaniu do badań krzywych powierzchni, zastosowanie metod geometrii wykreślnej w zagadnieniach techniki.

INSTYTUT FIZYKI zatrudnia 3 samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych: doc.dr hab.inż. Antoni Gajewski /dyrektor/, doc.dr hab.Bohdan Kozarzewski, doc.dr inż. Zbigniew Lepszy.

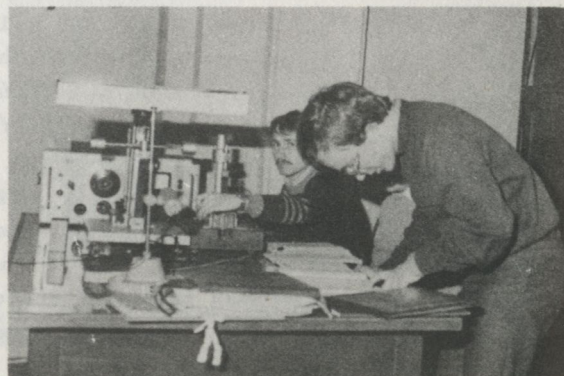
Instytut prowadzi zajęcia dydaktyczne dla około 650 studentów.

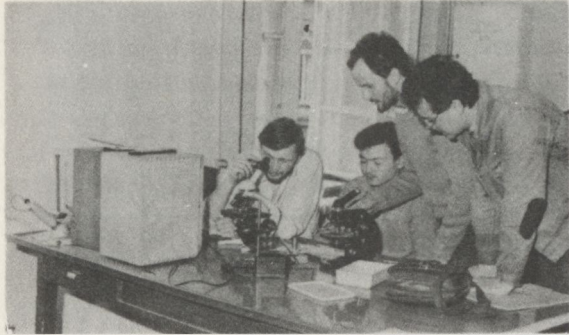
Główne kierunki działalności naukowo-badawczej: własności elektryczne i strukturalne związków wielkocząsteczkowych; oddziaływanie jonów i elektronów na powierzchnię ciała stałego; badanie struktury elektronowej i własności magnetycznych związków międzymetalicznych; sprzężanie między zlokalizowanymi i pasmowymi stanami elektronów w metalach; kryteria i metody optymalnego kształtowania konstrukcji drgających i narażonych na utratę stateczności.

Laboratorium dydaktyczne. Wyznaczanie modułu Younga i modułu sztywności

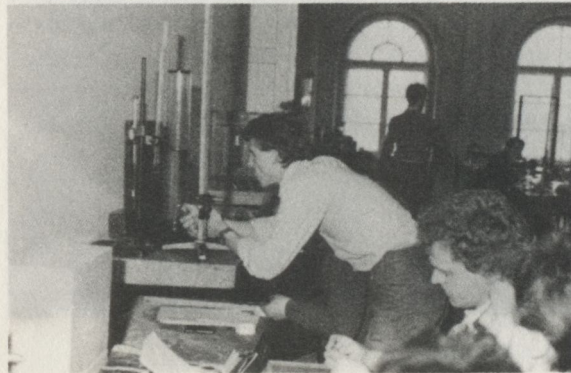
Laboratorium dydaktyczne. Badanie tarcia wewnętrzznego w ciałach stałych

Laboratorium dydaktyczne. Wyznaczanie współczynnika lepkości cieczy

Laboratorium dydaktyczne. Wyznaczanie współczynnika załamania światła

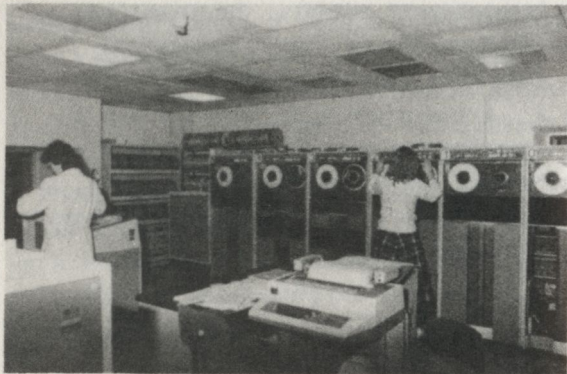

OŚRODEK ELEKTRONICZNEJ TECHNIKI OBLICZENIOWEJ zatrudnia 46 pracowników /w tym 1 samodzielny/
Kierownik - dr inż. Tadeusz Liszka

Główne kierunki działalności Ośrodka to: metody komputerowe w mechanice konstrukcji, komputeryzacja zarządzania, projektowanie wspomagane komputerem /CAD/, zautomatyzowanie programowania.

Ogólny widok hali komputerowej

Przewijaki taśmowe do emc ODRA 1305

Terminal do emc CYBER-72

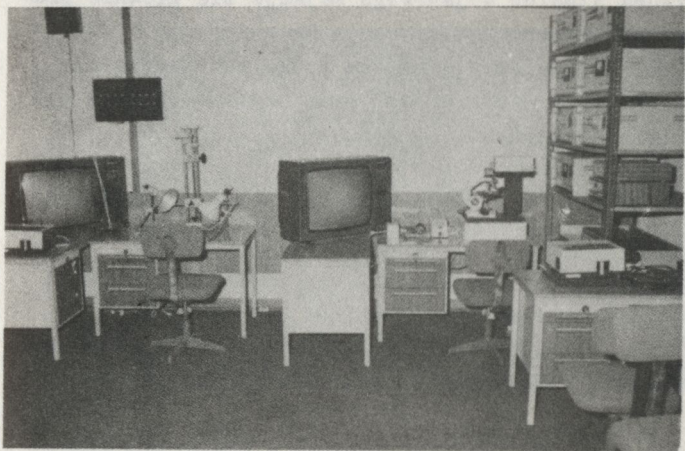
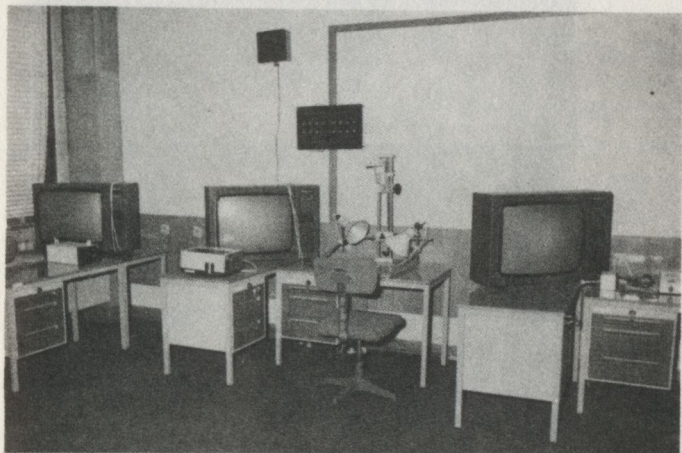
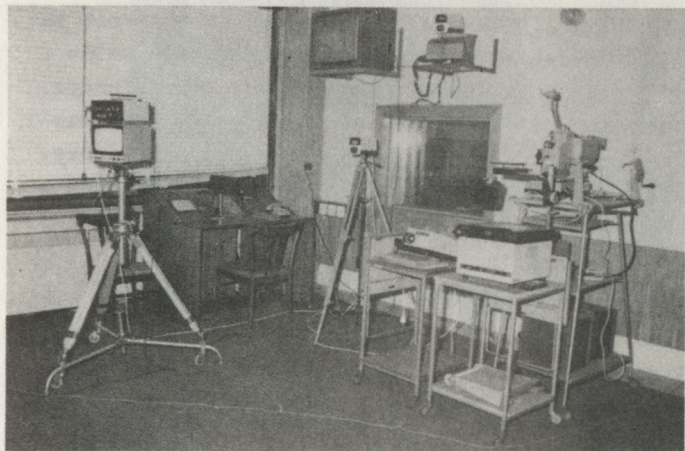
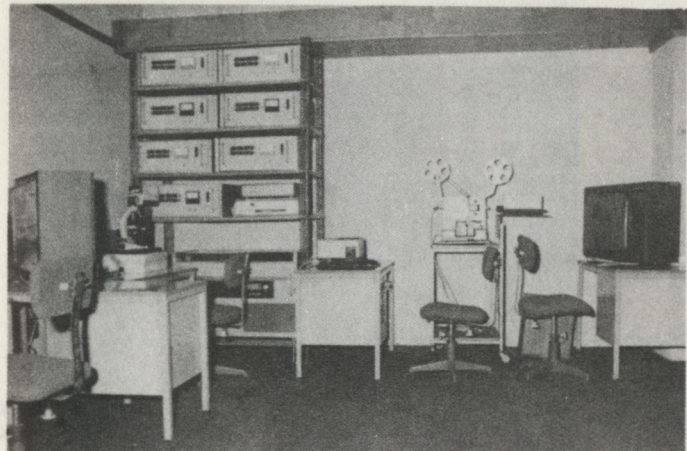

ZAKŁAD NOWYCH TECHNIK NAUCZANIA zatrudnia ogółem 6 pracowników, w tym 1 naukowo-dydaktyczny. Kierownikiem Zakładu jest mgr inż. Janusz Dzieża. Corocznie średnio 40 osób /asystentów stażystów, asystentów, starszych asystentów/ uczestniczy w zajęciach z przedmiotu "Nowe techniki nauczania" /wykład i laboratorium/ prowadzonym na Kursie Ideologiczno-Pedagogicznym dla pracowników uczelni.

Realizowane są badania własne: kształcenie umiejętności percepcyjno-motywacyjnych z zakresu technicznych środków nauczania w procesie samokształcenia.

Studium Pedagogiczne - dla studentów i pracowników-uprawnijające do pracy jako pełnosprawny nauczyciel w szkolnictwie.

Zakład prowadzi ponadto działalność usługową dla pracowników i jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie obsługi i konserwacji sprzętu audiowizualnego prac fotograficzno-filmowych, obsługi technicznej konferencji i seminariów oraz innych imprez organizowanych przez kierownictwo Uczelni lub kierownictwa jednostek organizacyjnych Szkoły.

Laboratorium technicznych środków kształcenia

STUDIUM WOJSKOWE powołane jest do prowadzenia zajęć wojskowych i szkolenia obronnego studentów i studentek pobierających naukę systemem dziennym. W ramach swej działalności dydaktyczno-wychowawczej przygotowuje studentów do pełnienia w przyszłości obowiązków na określonych stanowiskach w Siłach Zbrojnych lub w innych formach przedsięwzięć obronnych.

Kierownikiem Studium jest płk dr Jan Migdał.

Stan kadry naukowo-dydaktycznej - 20 osób.

Studium Wojskowe szkoli studentów IV roku: kierunek wojskowy - około 600 studentów, kierunek obronny - około 250 studentek i studentów.

Kadra Studium Wojskowego zajmuje się głównie pracą dydaktyczną.

Specyficzną dziedziną, na którą przeznaczają się dużo sił i środków jest patriotyczno-obronne wychowanie studentek i studentów.

Kierunki kształcenia: Studium Wojskowe prowadzi dwa główne kierunki kształcenia: a/ specjalność ogólnowojskowa, b/ specjalność obronna.

Kształceniem ogólnowojskowym objęci są studenci posiadający kategorię zdrowia A.

Szkoleniem obronnym objęte są studentki oraz studenci z kategorią zdrowia B.

Znajomość podstawowego sprzętu uzbrojenia wojskowego to obowiązek każdego studenta

Zajęcia z "prowadzenia akcji ratunkowej na terenie zakładu pracy". Prowadzi kierownik cyklu obronnego płk mgr Józef Wróbel

Nie wystarczy tylko znajomość broni strzeleckiej. Studenci są zapoznawani ze sposobami działalności wszystkich rodzajów wojsk

Sala wykładowa organizacji i planowania obrony cywilnej

Płk mgr Ignacy Rudnicki podczas konsultacji dla studentów z podstaw polityki obronnej PRL

STUDIUM PRAKTYCZNEJ NAUKI JĘZYKÓW OBCYCH obejmuje

4 zespoły językowe:

anglistów /kierownik mgr Elżbieta Han/, rusycystów /kierownik mgr Lilia Milewska/, germanistów /kierownik mgr Barbara Czartoryska-Gunia/, romanistów /kierownik mgr Ewa Kaczmarczyk/.

Kierownikiem SJO jest st.wykładowca mgr Barbara Walker.

SJO jest samodzielną jednostką organizacyjną o charakterze międzywydziałowym. Studium prowadzi działalność dydaktyczno-wychowawczą z możliwością podjęcia pracy naukowo-badawczej.

Uczestnicy konferencji szkoleniowej w Janowicach w 1986 r.

Do zadań SJO należy:

1. Organizowanie, prowadzenie, koordynowanie i doskonalenie procesu dydaktycznego w Studium zgodnie z planami uczelni i z uwzględnieniem potrzeb poszczególnych kierunków studiów.
2. Doskonalenie metod nauczania języków obcych i wdrażanie do dydaktyki nowych osiągnięć w tym zakresie.
3. Inspirowanie różnych form pozalektoratowej nauki języków obcych w środowisku akademickim /kluby językowe, kursy wyjazdowe intensywnej nauki języków obcych, filmy w wersji oryginalnej oraz udzielanie fachowej pomocy w tym zakresie/.

W zakresie działalności dydaktyczno-wychowawczej Studium prowadzi obowiązkowe lektoraty objęte planem studiów na poszczególnych kierunkach z języków: angielskiego, rosyjskiego, niemieckiego i francuskiego na I, II, III latach.

Lektoraty odbywają się na: studiach dziennych, magisterskich, zaocznych, na tzw. kursach "0" /przygotowawczych do egzaminów wstępnych/, na OHP oraz dla pracowników naukowych.

Celem nauczania jest wyrobienie sprawności czynnej i biernego posługiwania się językiem obcym w zakresie związanym z daną dziedziną studiów, samodzielne korzystanie z literatury fachowej odpowiadającej potrzebom wydziału.

Wyniki nauczania bada się poprzez hospitacje, testy, kolokwia i egzaminy końcowe. W celu podniesienia swoich kwalifikacji zawodowych lektorzy biorą udział tak w konferencjach ogólnopolskich, jak i w szkoleniach w poszczególnych ośrodkach metodycznych.

Lektorzy Studium współpracują z: British Institute, American Consulate, Ośrodkiem Kultury i Informacji NRD, Technische Hochschule w Lipsku, Instytutem Francuskim, Instytutem Języka Rosyjskiego im. A.S.Puszkina, Towarzystwem Przyjaźni Polsko-Radzieckiej /organizują turnieje języka rosyjskiego/. Co roku wyjeżdża około 5 lektorów na językowe kursy organizowane przez zagraniczne ośrodki naukowe.

SJO stara się stale o wzbogacenie swojej bazy pomocy dydaktycznych i technicznych /zakup nowych słowników specjalistyczno-technicznych, nowych podręczników do nauki języka angielskiego i niemieckiego/. Wypożycza się dla studentów filmy w wersji oryginalnej. Na podkreślenie zasługuje również fakt, że lektorzy przy swoim dużym obciążeniu dydaktycznym /od 300-540 godzin rocznie/ zajmują się również pisaniem skryptów i innych uzupełniających pomocy dydaktycznych dla studentów. Od roku 1981-1986 napisano 8 mini skryptów do nauki języka angielskiego, 2 do nauki języka rosyjskiego, 3 do nauki języka niemieckiego.

Dyskusja
w czasie
konferencji

W czerwcu 1986 roku SJO z okazji 40-lecia PK zorganizowało 2 wystawy pomocy dydaktycznych.

SJO jako jednostka organizacyjna międzywydziałowa ma również charakter usługowy na rzecz uczelni.

Lektorzy w ciągu roku akademickiego prowadzą kursy językowe dla pracowników naukowych Polit.Krak. Kursy intensywnego nauczania języka niemieckiego we wrześniu prowadzone są przez lektorów niemieckich z Lipska.

Lektorzy SJO przeprowadzają egzaminy dla pracowników Polit.Krak. ubiegających się o stanowisko adiunkta, wyjeżdżających na staże zagraniczne. W ramach współpracy ze środowiskiem uczelnianym lektorzy zatrudniani są jako tłumacze w ramach obsługi konferencji naukowych, seminariów, wizyt i spotkań gości zagranicznych z władzami uczelni i instytutów.

STUDIUM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU zatrudnia ogółem 18 magistrów wychowania fizycznego. Kierownikiem Studium jest mgr Edward Surdyka. Studium WFIS zabezpiecza bazę i kadrę trenerską dla Klubu Uczelnianego AZS, który posiada 17 sekcji sportowych różnych specjalności. Członkowie sekcji odnoszą duże sukcesy sportowe na terenie Krakowa, zdobywając szereg pierwszych miejsc w Lidze Międzyuczelnianej, jak i w rozgrywkach Akademickich Mistrzostw Polski. Członkowie sekcji piłka ręczna mężczyzn - biorą udział w rozgrywkach Ligi Międzywojewódzkiej.

Studium WFIS wraz z KU AZS jest organizatorem corocznego Biegu Ulicznego im. T. Kościuszki w obszarze międzynarodowej. Jest także głównym organizatorem corocznych Mistrzostw Narciarskich PK w Zakopanem. W zawodach tych startuje młodzież akademicka jak i pracownicy Uczelni.

Studium posiada własną stałą bazę szkolenia żeglarskiego nad Jeziorem Żywieckim.

W posiadaniu Studium znajduje się 5 kortów tenisowych, 4 przy DS w Czyżynach i 1 przy ul. Podchorążych 1, które udostępniane są studentom i pracownikom Polit. Krak.

W roku akademickim 1986/87 Studium obejmuje obowiązkowymi zajęciami wf oraz zajęciami w sekcjach sportowych KU AZS 5262 studentek i studentów.

Na zlecenie MNiSzW prowadzone są testy sprawności fizycznej studentów, których wyniki przekazywane są

do Ministerstwa. Na podstawie tych badań są opracowywane i przesyłane materiały badań wraz z wnioskami do biuletynu nauczycieli akademickich, wydawanego przez WSI Koszalin.

Od 18 lat Studium organizuje na zlecenie Ministerstwa centralny kurs narciarski dla nauczycieli wf z terenu całej Polski podległych MNiSzW.

Coroczny bieg sztafetowy ku uczczeniu patrona Uczelni Tadeusza Kościuszki

BIBLIOTEKA GŁÓWNA prowadzi działalność w zakresie usług bibliotecznych i informacyjnych dla studentów i pracowników Polit.Krak. oraz dla wszystkich zainteresowanych użytkowników spoza Uczelni.

Dyrektorem Biblioteki jest starszy kustosz dyplomowany mgr Walentyna Szarek. Strukturę organizacyjną Biblioteki stanowią: 1. Samodzielna Sekcja Organizacyjna /kierownik - Bogumiła Koczar/, 2. Oddział Gromadzenia i Uzupełniania Zbiorów /kierownik - mgr Stefania Wirska/, 3. Oddział Opracowania Zbiorów /kierownik - mgr Wanda Pareńska/, 4. Oddział Udostępniania Zbiorów /kierownik - mgr Emilia Kościelniak/, 5. Oddział Informacji Naukowej /kierownik - mgr Anna Milc/, 6. Oddział Bibliotek Zakładowych /kierownik - mgr Ewa Przybylska/, 7. Oddział Bieżącej Kontroli i Selekcji Księgozbioru /kierownik - mgr Irena Pozierak /, 8. Sam.Sekcja Czasopism i Wydawnictw Zbiorowych /kierownik - mgr Zofia Wilkosz/, 9. Samodzielna Sekcja Magazynów i Konserwacji Zbiorów /kierownik - mgr Krystyna Poprawa/, 10. Pracownia Reprograficzna /kierownik - mgr Marek Górski/, 11. Zespół ds. Automatyzacji Biblioteki /kierownik - mgr Emilia Borowiec/.

Biblioteka posiada dwie filie w domach studenckich Polit.Krak.-przy ul. Bydgoskiej i w Czyżynach.

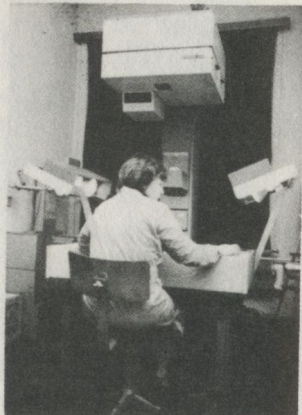
Biblioteka Główna Polit.Krak. gromadzi i udostępnia literaturę naukową o tematyce zgodnej z profilem naukowo-dydaktycznym Uczelni. Główne kie-

Biblioteka Główna - Czytelnia Pracowników Nauki

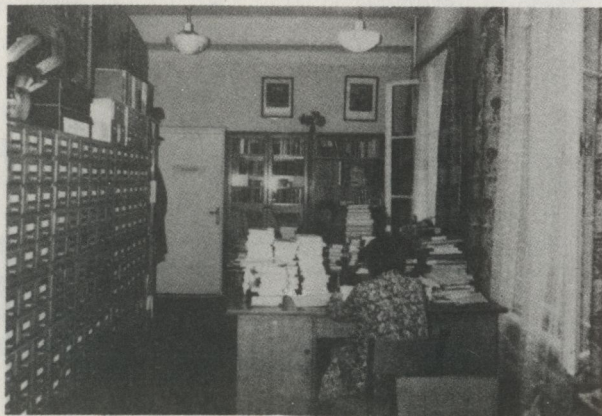

Biblioteka Główna - Czytelnia Główna

Biblioteka Główna -
Pracownia Reprograficzna
stanowisko mikrofiszowania
"Pentakta"

Biblioteka Główna - Oddział Gromadzenia i Uzupełniania Zbiorów

runki kompletowania zbiorów Biblioteki to: architektura, planowanie przestrzenne, sztuka, inżynieria wodna i sanitarna, ochrona środowiska, budownictwo lądowe, transport kolejowy i samochodowy, elektronika i elektrotechnika, mechanika, budowa maszyn, maszyny liczące, technologia mechaniczna, chemia i technologia chemiczna, wyższe szkolnictwo techniczne, bibliotekoznawstwo, informacja naukowa, informatyka.

Zbiory Biblioteki liczą ok. 650 tys. jednostek obliczeniowych, w tym: - druki zwarte ok. 250 tys. vol., - czasopisma ok. 75 tys. vol., - zbiory specjalne /normy, patenty itp./ ok. 350 tys. jedn. obl., - tytułów czasopism bieżących 1414.

W Bibliotece zarejestrowanych jest ok. 6,5 tys. czytelników /w tym ok. 5,5 tys. studentów Polit. Krak., ok. 500 pracowników Polit. Krak./, którzy mogą korzystać ze zbiorów Biblioteki na miejscu /162 miejsca w 5 czytelniach/ lub wypożyczać do domu, sprowadzić poszukiwaną publikację poprzez wypożyczenia międzybiblioteczne, skorzystać z usług informacyjnych /informacje biblioteczne, bibliograficzne, faktograficzne i in./ oraz - w razie potrzeby - zamówić wykonanie reprogramów ze zbiorów Biblioteki.

Biblioteka Główna prowadzi także działalność wydawniczą, opracowując "Bibliografię publikacji pracowników Polit. Krak." oraz "Wykaz ważniejszych nabytków zagranicznych."

ORGANIZACJE SPOŁECZNO - POLITYCZNE

KOMITET UCZELNIANY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Organizacja partyjna Uczelni na prawach Komitetu Zakładowego współuczestniczy aktywnie we wszystkich formach i przejawach działalności szkoły. Uczelniana Organizacja Partyjna bierze czynny udział we właściwym kierowaniu rozwojem działalności naukowo-badawczej poprzez analizę programów prac badawczych i ich realizacji, ocenę powiązania prac z potrzebami przemysłu oraz gospodarki narodowej i ich efektywności, a także analizę polityki kadrowej. Jednym z zasadniczych celów działalności PZPR w Politechnice Krakowskiej w bieżącym okresie jest kształtowanie wpływu na racjonalizację postaw członków środowiska uczelnianego i skupienie go wokół wspólnych celów uczelnianych i ogólnospołecznych. Równie dużo uwagi poświęca doskonaleniu form i treści dydaktyczno-wychowawczych oraz działalności upowszechnieniowej, wdrożeniowej i wydawniczej. Zadaniem uczelnianej organizacji partyjnej jest udział w kształtowaniu i podnoszeniu kultury politycznej oraz wiedzy społeczno-politycznej w środowisku, a szczególnie pośród swoich członków. Celowi temu służą spotkania z przedstawicielami władz partyjnych oraz admini-

Z posiedzeń Komitetu Uczelnianego PZPR Politechniki Krakowskiej

Prof.dr hab. inż. Zbigniew Mendera – członek Krakowskiego Komitetu PZPR

stracyjnych szczebla wojewódzkiego oraz centralnego. Jednym z najważniejszych zadań Uczelnianej Organizacji Partyjnej na najbliższe lata jest poważne podjęcie wysiłków na rzecz dalszego rozwoju i rozbudowy Politechniki Krakowskiej. Uczelniana Organizacja Partyjna była jednym z inicjatorów idei budowy nowych gmachów Politechniki, a istnienie obiektów w Czyżynach jest materialnym świadectwem jej żywej działalności w dziele rozwoju Politechniki Krakowskiej.

I Sekretarzem KU PZPR jest dr inż. Andrzej Kobielski.

UCZELNIANY KOMITET STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO

Uczelnianemu Komitetowi Stronnictwa Demokratycznego podlegają organizacyjnie cztery koła Wydziałów:
- Architektury i Chemicznego, - Mechanicznego,
- CUP, - Budownictwa Wodnego i Transportu.

Uczelniany Komitet Stronnictwa Demokratycznego Politechniki Krakowskiej zajmuje się w swych działaniach problematyką społeczno-polityczną naszego kraju, kładąc szczególny nacisk na kontynuację ideałów demokracji, oraz żywotnymi sprawami Uczelni i środowiska akademickiego, dopasowując tematykę comiesięcznych zebrań do aktualnej sytuacji. Członkowie Uczelnianego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego biorą udział w pracach organów przedstawicielskich Politechniki Krakowskiej różnego szczebla /Rady Wydziałów, Senat, Senacka Komisja Dydaktyczno-Wychowawcza/.

W swej działalności koła Stronnictwa Demokratycznego kładą nacisk na szczególnie ważny w sytuacji ekologicznej Krakowa problem ochrony środowiska naturalnego.

Uczelniany Komitet Stronnictwa Demokratycznego dąży do rozszerzenia działalności wśród studentów Politechniki Krakowskiej, planując utworzenie Koła Młodych Demokratów jako piątego w strukturze organizacyjnej Uczelnianego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego.

Przewodniczącym Uczelnianego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego jest dr inż. Lesław Grubski.

RADA ZAKŁADOWA ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Organizacją reprezentującą zawodowe, ekonomiczne i socjalne interesy pracowników Uczelni jest Związek Nauczycielstwa Polskiego, który czuwa nad realizacją uprawnień pracowniczych, zapewnieniem odpowiednich warunków pracy, rekreacji i wypoczynku w ramach uprawnień i obowiązków określonych Kodeksem Pracy. Podstawowa praca związkowa realizowana jest w ośmiu komisjach problemowych, a to:

- Socjalno-Bytowej, - Mieszaniowej, - Wczasów i Sanatoriów, - Sportu i Turystyki, - Współpracy z Zagranicą, - Dydaktyczno-Szkoleniowej, - Kultury, - Emerytów, Rencistów i Administracji.

Ważną rolę w pracy związkowej odgrywa Społeczna Inspekcja Pracy, zajmująca się prawną ochroną pracy oraz działalnością w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. ZNP prowadzi również działalność kulturalną w Klubie Pracowników PK oraz Galerii "GIL". Decyzje i uchwały podejmowane są kolektywnie przez Prezydium oraz Zarząd ZNP, w skład którego wchodzi przewodniczący wszystkich komisji wraz ze Społecznym Inspektorem Pracy.

Przewodniczącym Rady Zakładowej ZNP jest mgr inż. Janusz Dzieża.

Konferencja sprawozdawczo-wyborcza
Rady Zakładowej ZNP

Galeria "Gil"

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ SWPK, zraszające absolwentów Uczelni, rozpoczęło swoją działalność w 1958 roku. Do jego podstawowych zadań należy: skupianie absolwentów wstępnymi latami studiów i stwarzanie warunków umożliwiających łączność koleżeńską oraz podtrzymywanie i rozwijanie wyniesionych z Uczelni zasad etyki zawodowej, a także utrzymywanie kontaktów kulturalno-towarzyskich, utrzymywanie łączności wychowanków z własną Uczelnią i jej władzami w celu współpracy nad ciągłym rozwojem i podtrzymywaniem całokształtu tradycji związanych z Politechniką Krakowską, organizowanie pomocy naukowej i samokształceniowej oraz wymiana doświadczeń w pracy zawodowej, także dla młodych wychowanków Politechniki Krak. wchodzących w życie zawodowe, organizowanie pomocy materialnej dla swych członków oraz dla rodzin pozostałych po zmarłych kolegach /członkach/. SWPK realizuje swoje cele przez: spotkania, zjazdy koleżeńskie poszczególnych roczników, organizowanie sesji i zjazdów naukowych, zebrań towarzyskich, wycieczek naukowych, komunikaty SWPK rozsyłane wszystkim członkom, stałą współpracę z władzami Politechniki Krakowskiej oraz organizacjami działającymi na terenie Uczelni, współpracę z organizacjami technicznymi w kraju o profilu branżowym oraz innymi organizacjami w zakresie opieki nad absolwentami Politechniki Krak., tworzenie funduszu pomocy

członkom SWPK i ich rodzinom, tworzenie kół terenowych SWPK w większych skupiskach absolwentów Politechniki Krakowskiej w kraju.

Prezesem Stowarzyszenia Wychowanków PK od roku 1978 jest prof.dr hab.inż. Jan Broś.

Uroczyste wznowienie immatrykulacji pierwszych studentów Wydziału Komunikacji/obecnie Mechanicznego/ z okazji obchodów 40-lecia Politechniki Krakowskiej - 1986 r.

ORGANIZACJE STUDENCKIE

ZARZĄD UCZELNIANY ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNEJ MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Równoległe z przekształceniem się Zrzeszenia Studentów Polskich w Socjalistyczny Związek Studentów Polskich, Związek Młodzieży Socjalistycznej przekształcił się w Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej. ZSMP w Politechnice Krakowskiej do roku 1982 skupiał w swoich szeregach młodych pracowników. Od 1982 roku Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej objął swoją działalnością również środowisko studenckie. Przedstawiciele ZSMP Politechniki Krakowskiej działają w komisjach problemowych Zarządu Dzielnicy ZSMP, w Krakowskiej Radzie Akademickiej oraz Radzie Młodzieży Akademickiej Zarządu Głównego ZSMP. Ponadto ZSMP Politechniki Krakowskiej ma swoich przedstawicieli w Radzie i Zarządzie Spółdzielni Mieszkaniowej "Politechnika", do powstania której przyczynił się w znacznym stopniu. ZSMP reprezentuje interesy środowiska młodzieży w Politechnice Krakowskiej, dba o podnoszenie świadomości społeczno-politycznej swoich członków poprzez system szkoleń i konwersatoriów oraz o rozwój swoich szeregów i struktur .

RADA UCZELNIANA ZRZESZENIA STUDENTÓW POLSKICH

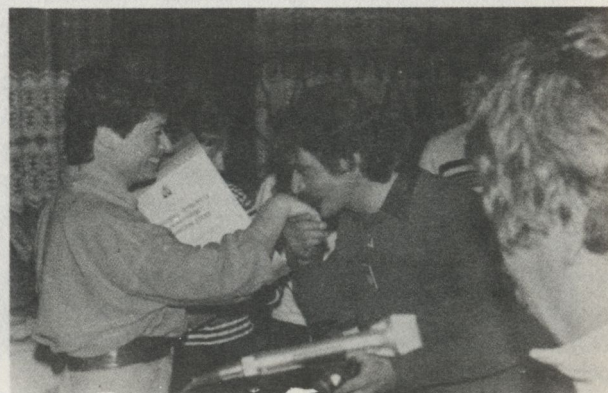
ZSP jest społeczno-zawodową, samodzielną organizacją polskiej młodzieży akademickiej, otwartą dla osób o różnym światopoglądzie. Zrzesza swoich członków w celu wspólnej obrony ich interesów, rozwoju zainteresowań i osobowości oraz udziału w życiu społeczno-politycznym kraju. Program organizacji jest realizowany poprzez Studenckie Grupy Aktywności skupiające studentów według ich zainteresowań. W ramach działalności naukowej ZSP jest organizatorem akcji kompleksowych w Szczawie; w oparciu o koła naukowe i obozy organizuje sesje kół naukowych, kursy przygotowawcze dla kandydatów na studia. W ramach ruchu kulturalnego patronuje klubom studenckim, grupom twórczym, muzycznym i tanecznym. W ramach działalności turystycznej pracują Studenckie Grupy Aktywności takie, jak: Studenckie Koło Organizatorów Turystyki, Akademicki Klub Płetwonurków "Krab", Akademicki Klub Turystyki Kajakowej "Bystrze". ZSP jest reprezentantem swoich członków i działa w interesie środowiska akademickiego.

AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY. KLUB UCZELNIANY

Akademicki Związek Sportowy jest w chwili obecnej najliczniej zrzeszającą środowisko akademickie naszej Uczelni organizacją. Także w skali środowiska krakowskiego jest klubem najliczniejszym i najaktywniejszym. Działalność swą opiera na pracy 24 sekcji, a szczególnie: pływackiej, narciarskiej, judo, karate, tenisa stołowego, strzeleckiej, piłki siatkowej, piłki ręcznej, piłki koszykowej, lekkoatletyki, piłki nożnej, kolarskiej, żeglarskiej /największej w Krakowie/, brydża. Klub jest organizatorem imprez, które, jak "Bieg sztafety pomiędzy pomnikami pamięci T.Kościuszki" na trwałe weszły do kalendarza imprez ogólnopolskich, natomiast Narciarskie Mistrzostwa Polit.Krak., z uwagi na swą już ponad trzydziestoletnią tradycję, cieszą się niesłabnącym uznaniem pracowników i studentów Politechniki. Popularna jest również coroczna "Czyżynada" i turnieje piłkarskie. Prężna działalność klubu jest możliwa między innymi dzięki posiadaniu ośrodka szkolenia żeglarskiego w Żywcu, zespołu kortów i boisk w Czyżynach, a także dzięki wymianie sportowej ze studentami Jugosławii NRD i Czechosłowacji. W uznaniu dotychczasowej działalności. Klub Uczelniany AZS uhonorowany został wręczeniem sztandaru przez JM Rektora PK w 1981 roku.

Rajd kolarski studentów

XXXIV Narciarskie Mistrzostwa Politechniki Krakowskiej - rozdanie nagród

04
S. 07

S. 17

Spis treści

Powstanie i rozwój Politechniki Krakowskiej...	5
Wydział Architektury.....	13
Wydział Budownictwa Lądowego.....	19
Wydział Chemiczny.....	27
Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wodnej.....	32
Wydział Mechaniczny.....	36
Wydział Transportu.....	50
Instytuty Międzywydziałowe i Studia.....	55
Organizacje społeczno-polityczne.....	67
Organizacje studenckie.....	71

108,--

BIBLIOTEKA GŁÓW

20025

Czyt. Gł.

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000222218